

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सदगुरुभ्यो नमः

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

कश्मैतन्यवतां हृदि स्थिरतरं शेते हि साक्षीभवन्
 कश्मैतन्यवतां हृदि प्रचरति प्रक्षालयस्तच्छुचम् ।
 कं लब्ध्या मनुजाः स्वर्कर्मकरणे शक्ता भवन्ति द्रुतम्
 आत्मानन्द प्रकाशमेव न हि सन्देहोऽत्र वै विद्यते ॥

पु० २५ मुं | बोर सं. २४५४ माघ आत्म सं. ३२ { अंक ७ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमणिका.

१ श्री महानीर जिन स्तुति.	११५	७ वीसभीसदीनुं सध अंधारम्. १७६
२ गुरु स्तुति.	११६	८ सुखनता अने सुखलात. १७८
३ तीर्थकर चरित.	११७	९ सुखाकात अने धर्म संवाद १८१—१८५
४ गुडराजने यरणे ...	१७२	१० वर्तमान सभायार. १८३
५ प्रास्तानिक विचारो.	१७३	११ स्नीकार अने समालोचना. १८८
६ खर्चोनीशी.	१७५	

वार्षिक भूल्य ३. १) ८पाल भर्ये ४ अना.

भावनगर—आनन्द प्रीनीग प्रेसमां शाह गुलाम्यान लखुलाठगे अध्य.

શ્રામાન હરિલદ્રસુરિ વિરચિત.

શ્રી ધર્મભિન્નુ અંથ.

આ અંથ આપણી શ્રી જૈન શ્વેતાંધ્ર કેનદ્રરસની એજયુકેશન બોર્ડ
ધાર્મિક અલ્યાસક્રમમાં શાગા, પાઠશાળાઓમાં ચલાવવા મંજુર કરેલ છે.

(મૂળ અને મૂળ ટીકાનું શુદ્ધ સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સહિત)

આ અંથના મૂળ કર્તા મહાનુભાવ શ્રી હરિલદ્રસુરિ ડેનેનો જૈન ધતિહાસમાં ચૌહસોને
ચુંબાલીશ અથેના કર્તા તરીકે પ્રખ્યાત છે, તેની કૃતિમાં અદ્ભુત અને સુખોધક રચનાનું દર્શન
થાય એમાં કાંઈ આશ્રય નથી. તે મહાનુભાવ અંથકારે સુનિયો અને ગૃહસ્થના ધર્મ જ્ઞાતવનાને
માટે આ ઉપરોગી અંથની યોજના કરી છે અને તેની અંદર તેનું વિવેચન કરી સારી રીતે
સમજાવ્યો છે.

આ પ્રમાણે ગૃહસ્થ અને ધતિહર્મને વિસ્તારથી પ્રતિપાદન કરનારો આ અંથ રચનામાં
આવ્યો છે, જે વાંચવાથી વાચક નૈનહર્મના આચાર, વર્તન, નિતિ વિવેક અને વિનયના શુદ્ધ
સ્વરૂપ સાથે તત્ત્વોના રહસ્યને સારી રીતે સમજ શકે છે. સુનિ અને ગૃહસ્થ એ દ્વાર્પુરી જે આ
અંથને આધાંત વાંચે તો સનહર્મ-સ્વરક્તાવ્યના યથાર્થ સ્વરૂપને જાણી પોતાની મનોવિનિ ધર્મ-
રૂપ કલ્પટક્ષણી શીતળ ભાયાની આશ્રિત કરી અનુપમ આનંદના સંપાદક અને છે.

આ અંથની આ ખીજ આવૃત્તિ છે, તેમાં મૂળ સૂત શાસ્ત્રી ટાઇપમાં અને ભાષાંતર ગુજ-
રાતી ટાઇપમાં છપાવેલ છે.

ઉચ્ચા ગ્રદેઝ કાગળો ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી, સુશોભિત પાક કાપડના
બાધીંગથી મજબુત બંધાવેલ છે. ડેઝી સાઇકલમાં શુમારે ચારશેંદ્ર પાનાના આ અંથની માત્ર
રૂ. ૨-૦-૦ ડિમ્બત રાખેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું.

લખોઃ—શ્રી જૈન આત્માનંહ સભા—ભાવનગર.

નવા હાખલ થાયેલા ભાનવંતા સભાસદો.

૧ શાહ ઓધવળ વનજીમાધ બી. એ. એલ. એલ. બી. સોલીસીએર રે. ભાવનગર—હાલ સુંખ્રિ.	પે. વ. લા. મે.
૨ શા પાનાયંહ મગનલાલ, ગોધરાવાલા,—હાલ દાહોદ.	"
૩ શા ભગવાનદાસ ગોવીદજી —ભાવનગર.	બી. વ. લા. મે.
૪ શેડ હરજીવનદાસ મુળયંહ—ખડકલીયા	"
૫ શા બોગીલાલ મોતીલાલ—પાલેન	"
૬ શેડ કીરસનજી પુર્ણોતમ અમરશી જૈન દી લાધમારીમાંડની (કંચ્છ)	"
૭ શા કેશવલાલ દામોદરદાસ	વા. મેંબર
૮ શા સુનીલાલ નાગરદાસ — કરેજણુ	"
૯ શા વાલજી રૂળજી—કરીઆ	"
૧૦ ગાંધી કુંવરજી જેઠાલાલ—ચલાડીયા	"
૧૧ શા કાળીદાસ છગનલાલ—જળાયા	"

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશી.

॥ બંદે વીરમ ॥

તत્પુનદ્વિધિં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્ય ધર્મશ્રોચ્ચતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્રાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદો દુઃખાનુભવઃ । તથોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતભેદભિનેન
તારતમ્યેન સંપદ્યતે ખન્વેષોઽધમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવર્ત્તયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર ઇતિ ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૫ મું. } વીર સંવત્ ૨૪૬૪. માઘ. આત્મ સંવત્ ૩૨ { અંક ૭ મો.

શ્રી મહાવીર જિન સ્તુતિઃ (વસન્તતિલકાવૃત્તમ)

ભક્તામરપ્રગતમૌલિમળિપ્રભાણ—

લેઠ અજિત.

મુન્નેજયચ્ચરણપઙ્કજયુગમમીશ ? ।

તાવત્કમુન્નતિકરં શરણં કરોમિ,

સિદ્ધાર્થરાજસુત ? સિદ્ધિસુખપ્રદાયિ ॥ ૧ ॥

શ્રીમજ્જિનેન્દ્ર નિકરં સતતં સ્તુવેઽહ-

મુદ્યોતકં દલિતપાપતમોબિતાનમ્ ।

સંસારસાગરતરણડસમં નિકામં,

દેવાસુરૈ: પ્રણતપાદયું સ્વભક્ત્યા ॥ ૨ ॥

લભ્યા જિનેશ્વરમુખાત્રિપર્દી પ્રશસ્તાં,

સિદ્ધાન્ત મક્રિયત યદ્રણભૃત્સમૂહૈ: ।

સમ્યકપ્રણમ્ય જિનપાદયું યુગાદા-

વિષ્ટપ્રદ ભવતુ તુર્દુબિ માનવાનામ્ ॥ ૩ ॥

સિદ્ધાયિકેતિ તવ વીર ? જિનેશ ? દેશી,

પાદામ્બુજેઽજિતનતે ભજતિ સ્મ નિત્યમ ।

દુष્ટાસ્મયોમિકલિતે દર વિદ્યનરાશા-

વાલસ્વનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્ ॥ ૪ ॥

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુરુ સ્તુતિ

આત્મ તત્ત્વ તરંગિણીમાં ગુરુ શીલતા,
ક્ષણુ ક્ષણુ ધોતા સર્વ કર્મનો પંક જો;
સાવધતાની વધતાથી મન વાગતા;
ચરતા ચરણને કરણુ દમી નિઃશાંક જો.

આઠ ૧

કુળતા સુંદર ડેવળ રૂપી આત્મા,
દેહ ગેહ સમ જણે જાને લિજ જો
કુશળ ઓધ જગથી કોધાનળ હોલની,
શીતળ શાંત પ્રવાહે, વહે અવિનિષ્ઠન જો.

આઠ ૨

સ્તુતિ નિંદા શાખ વિષયના વિષથી,
નિશ્ચેતન નવિ થાએ સુચેતનવંત જો
વર્ણિંધ રસ સ્પર્શ સર્પ વિષ નવી ચઢે,
તત્ત્વામૃતમય કાય થયા લગ્નવંત જો.

આઠ ૩

રમતા સમતા સાથે ભરતા પરિહરી,
નમતા કુળ અરભાર નમે જયમ વૃક્ષ જો;
ચંપક પરિમળ સહૃદા શીળ સુગંધથી,
વાસિત કરવા ભવ વાસીને દક્ષ જો.

આઠ ૪

વિકળ ન થાયે કળીને ભવના ભાવને,
પાર્વણુ શશી જયમ ઉજવલ છે કળાવાન જો;
લાલ સ્વરૂપ તણો મેળવવા ભાવતા,
માણુક મોતી સમ સુવર્ણ પાધાણુ જો.

આઠ ૫

જન્મ મૃત્યુની લીટિંગ લીખણુ ભન્યતી,
ભાંગી મેળવી આપે પરમ નિધાન જો;
ભદ્રિકનાં સુલદ્ર ભદ્રપણુ કરે,
સમળ અમળ કરે વિમળ ગુણવાન જો.

આઠ ૬

યમ આમંત્રણુ યંત્રણ આધિ વ્યાધિનું,
ગણુતા નવિ અવગણુના કરતા ક્ષેમ જો,
અહિરાતમ ટાળી અંતર આત્મા,
એળજી પરમાત્મ પર રાખે પ્રેમ જો.

આઠ ૭

શ્રી તીર્થકર ચચિત્ર.

૧૬૭

**અગોયાર અંગોમાં નિર્પણ કરેલ
તીર્થકર ચચિત્ર.**

ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૪૭ થી થર.

શ્રી સ્થાનાંગ સૂત્ર.*

આ ૨, ઉ ૦ ૪, સૂત્ર ૧૦૮, સુનિ સુવ્રતસ્વામી અને અરિષ્ટનેમિ એ એ તીર્થકરો નીલકમલ સમાન વર્ણવાળા છે. મહીનાથ અને પાશ્વનાથ એ એ તીર્થકરો રાયથું સમાન (કાળા) વર્ણવાળા છે. પદ્મપલ અને વાસુપૂજ્ય એ એ તીર્થકરો પદ્મ સમાન લાલ વર્ણવાળા છે. તથા ચંદ્રપ્રભુ અને પુષ્પદંત (સુવિધિનાથ) એ એ તીર્થકરો ચંદ્ર સમાન જૈએ વર્ણવાળા છે.

૩-૧-૧૨૮. નામપુરુષ ‘સ્થાપનાપુરુષ’ અને દ્રવ્યપુરુષ એમ પુરુષો ત્રણું પ્રકારે છે. ઉત્તમ પુરુષ મધ્યમ પુરુષ અને જધન્ય પુરુષ. એમ પુરુષો ત્રણું પ્રકારે છે.—ધર્મપુરુષ, લોગપુરુષ અને કર્મપુરુષ એ ત્રણું ઉત્તમ પુરુષ છે. તેમાં અરિષ્ટનોંનાં ધર્મપુરુષ છે. ચક્રવર્તીએ લોગપુરુષ છે. અને વાસુહેવો કર્મપુરુષ છે. ઉથ લોગ અને રાજન્ય એ ત્રણું મધ્યમ પુરુષો છે. દાસ, ચાકર અને શુદ્ધ આતુર્થિક વિગેરે ભાગીદાર એ ત્રણું જધન્ય પુરુષો છે.

* વિરોષ સત્રો.

ગાન—૭૧-૬૮. ૪૬૩-૫૧૦-૫૪૨-૫૫૨.—આગમ—૧૫૮ ૨૬૨-૨૬૭-૨૬૮-૬૭૨-૭૨૭-૭૪૨-૭૫૫.

પ્રાચિન પુસ્તકોની આકૃતિ—૩૦૮ તી ટીકા. શરીર-૭૪-૮૫-૨૦૯-૪૧૬-૪૬૪-૪૬૫-૬૭૫-૭૭૨

જામવિષય—૧૪૦-૪૧૬-૫૪૩-૫૬૭.

ભૂગોળ—૮૬-૮૭-૮૨-૧૮૩-૧૮૭-૨૦૪-૩૦૦ થી ૩૦૭-૪૩૪-૫૨૨-૬૩૫ થી ૬૪૪-૬૮૬-૭૨૦ થી ૭૨૮.

ભરતકોની મહા નદીઓ—૪૧૨-૪૧૩-૪૭૦-૭૧૭. ધરતીકંપ—૧૬૮.

ગામ નામાવળી છાયા આત્મ અધ્યક્ષર માન પ્રમાણ.—૬૫. વાણી—૧૭૬-૩૪૬-૩૪૭.

પ્રાણીવર્ગ—૧૨૬-૧૩૧-૨૪૩-૩૫૦-૪૫૩-૪૪૩-૫૬૫.

બાકરથું નિમિત્ત વિગેરે—૧૬૧-૧૬૩-૩૪૩-૩૪૪-૩૭૪-૬૦૮-૬૦૯-૬૧૧-૬૬૭-૬૭૮-૬૭૯. ૭૧૪ ૭૪૩-૭૪૭. નામાવળી—૨૬૧-૬૪૮-૭૪૨. કથા—૧૮૬-૨૮૪-૨૮૬-૩૩૮-૫૬૬.

ઉપમા—૭૪૧, સ્વરમંડળ—૫૫૩. રાખ્દો—૮૧-૭૦૫-૭૦૬. વિષ—૩૪૧-૫૩૩.

નીધિ—૪૪૮, મગધમાય—૬૩૪, ૬૩-૪૫૬. ગોત્ર—૫૫૧.

૧૬૮

શા આત્માનંહ પ્રકાશ.

૩-૧-૧૩૩. + + તથા સવરૂપવાળા અમણુ આત્માની ઋદ્ધિ વિગેરે હેખા-
ડો હેવ વિજળીનો ચમકાર + + મેઘની ગર્જના કરે છે.

૩-૧-૩૧૪ તીર્થીંકર મોક્ષે જાય, અરિહંત પ્રદયિત ધર્મનો ઉચ્છેદ થાય
અથવા પૂર્વનું શુલ નાશ પામે ત્યારે લોકમાં અંધકાર વ્યાપે છે. અરિહંતનો
જન્મ થાય, ત્યારે અરિહંત દિક્ષા વૈ ત્યારે અરિહંતના જ્ઞાન મહોત્સવમાં
જગતમાં ઉદ્ઘોત થાય છે. તીર્થીંકર મોક્ષે જાય. અન ધર્મનો ઉચ્છેદ થાય કે પૂર્વ-
શુલનો નાશ થાય ત્યારે હેવલોકમાં અંધકાર વ્યાપે છે.

અરિહંતના જન્મ સમયે, દિક્ષામાં કે જ્ઞાન મહોત્સવ કાળે હેવલોકમાં ઉદ્ઘોત
થાય છે. અનજન્મ, અનદિક્ષા અને અનન્તનો જ્ઞાન મહોત્સવ આ ત્રણ કારણે એક-
દમ હેવોનું આવાગમ થાય છે. એજ ડારણે હેવોને હુર્ભ થાય છે અને હેવોનો
કોલાહલ પણ થાય છે. અરિહંતનો જન્મ થાય. અરિહંત પ્રવન્નર્ય વૈ, અથવા
અરિહંતનો જ્ઞાન મહોત્સવ હોય ત્યારે હેવેન્દ્રો એકદમ મનુષ્યલોકમાં આવે છે.
અને એજ રીતે સામાનિક હેવો. ત્રાયચિંશત હેવો. લોકપાદો અથ મહીણી ઈન્ડ્રા-
ણીએ પરીવારના હેવો સૌન્યાધિપતિએ. આત્મરક્ષક હેવો પણ એકદમ મનુષ્ય-
લોકમાં આવે છે. અરિહંતનો જન્મ વિગેરે ત્રણ કારણે હોય લારે હેવો. સિંહાસ-
નમાંથી ઉઠે છે. ઈન્ડ્ર વિગેરેનાં આસન કરે છે. હેવો સિહુનાદ કરે છે અને વસ્તોની
વૃષ્ટિ કરે છે એજ ત્રણ કારણે હેવોના ચૈલ્યવુદ્ધો ચાલે છે, અરિહંતનો જન્મ થાય
અરિહંત પ્રવન્નર્ય વૈ અથવા અરિહંતનો જ્ઞાન મહોત્સવ હોય ત્યારે લોકાંતિક
હેવો એકદમ મનુષ્યલોકમાં આવે છે.

(પ્રકાશ અંધકાર સૂત — ૩૨૪-૩૩૮-૬૫) *

૩-૧-૧૪૦ શિત. ઉષ્ણ અને શિતોષ્ણ એમ ત્રણ પ્રકારની ચોનિ (જન્મ-
સ્થાન) છે. જે અગ્નિકાય સિવાયના એકેન્દ્રિય વિકલોન્દ્રિય સમુચ્છિમ પંચેન્દ્રિય
તિર્યાંચા અને સમુચ્છિમ મનુષ્યોને હોય છે. વળી સચિત અચિત અને ભિશ એમ
ચોનિના ત્રણ પ્રકાર છે. જે એકેન્દ્રિય વિકલોન્દ્રિય સમુચ્છિમ પંચેન્દ્રિય તિર્યાંચા અને
સમુચ્છિમ મનુષ્યોને હોય છે. વળી સંવૃત. વિવૃત. અને સંવૃતવિવૃત એમ ચોનિના
ત્રણ લેઢો છે વળી કુરોજતા શાખાવર્તી અને વંશીપત્રા એમ ત્રણ પ્રકારની ચોનિ છે

ત્રણ પુરૂષાર્થ વેદ અને શામાદિ — ૧૮૫. યુગ — ૩૧૬. જૈશાળો — ૩૦૬.

દશ ધર્મો — ૭૬૦ થી ૭૬૨. રાજ્યચિન્હ — ૪૦૮. અદાર રસતતી — ૧૩૫ ની ટીકા.

દશ ધર્મો — ૭૬૦ થી ૭૬૨. રાજ્યચિન્હ ૪૦૮. અદાર રસતતી — ૧૩૫ ની ટીકા.

* હેવો ભાડે સૂત — ૮૪-૧૧૬-૧૬૬-૨૩૨-૨૭૩-૪૦૪-૫૦૫-૫૨૩-૫૭૪ થી ૫૮૩-
૬૫૦-૬૮૨ થી ૮૫ ૭૬૮-૭૬૯. વિગેરે. લે.ક્રાનો સૂત — ૨૫૬. લોકાંતિક હેવો સૂત. ૬૪૪.

હેવો અસ્ફોરોનું ભવ પ્રત્યાયિક વેર છે સૂત — ૧૬૮ ની ટીકા.

શ્રી તીર્થકર ચારિત્ર.

૧૬૮

જે પૈકીની કુર્મોજ્ઞતા યોનિમાં અરિહંત, ચક્રવર્તી, બળદેવ અને વાસુદેવોનો ગર્ભ રહે છે. શાંખાવર્તયોનિ ચક્રવર્તિની સ્ત્રીરલને હોય છે જેની યોનિમાં ધણાં જીવો અને પુઝગવો આવે છે જાય છે અથવે છે ઉપજે છે પણ ગર્ભપણે રહેતા નથી. વંશીપત્ર યોનિમાં વિવિધ પ્રકારના ધણાં જીવોનો ગર્ભ રહે છે.

૩. ૪. ૨૩૧. શાંતિનાથ કુંશુનાથ અને અરનાથ એ ત્રણું તીર્થે કરો ચક્રવર્તીંહતા.

૪. ૧. ૨૩૫. ચાર અંતક્ષિયાનો અધિકાર-ભરતચક્રવર્તી-ગજસુકુમાલસુનિ સનતકુમાર ચક્રવર્તી-મરુદેવામાતાનાં દૃષ્ટાતો.

૪. ૧. ૨૬૬. ભરત અને ઐરવતશેત્રના પહેલા અને છેદલા તીર્થે કર સિવાયના મધ્યના બાવીશ તીર્થે કર ભગવંતો ૧ સર્વથા પ્રાણુત્પાત વિરમણુસર્વથા મૃષાવાદ વિરમણું ત સર્વથા અદત્તા દાન વિરમણું અને ૪ સર્વથા અહિધ્યા-દાન અહિધ્યા-આદાન મૈથુન-પરિથિહ) વિરમણું એ પ્રમાણે ચાતુર્યામં ધર્મ ઉપદેશો છે એજ રીતે સર્વ મહાવિદેહના તીર્થે કર ભગવંતો સર્વથા પ્રાણુત્પાત વિરમણુથી યાવત्....સર્વથા અહિધ્યાદાન વિરમણું સુધીનો ચાતુર્યામં ધર્મ ઉપદેશો છે.

૪. ૧. ૨૬૭. સિદ્ધસુગતિ હેવસુગતિ મનુષ્યસુગતિ અને સારા કુળમાં જન્મ (હેવગતિમાંથી ધ્યક્ષવાકુ વિગેરે કુલમાં આવેલા તીર્થે કરોનો જન્મ) એ ચાર સંઘતિઓ છે. × × તે ચાર ગતિમાં ગાંભેલા ચાર સંઘતો કહેવાય છે.

૪. ૧. ૨૬૮. સચ્યોગિ ડેવળને પહેલા સમયે જ્ઞાનાવરણીય. દર્શનાવરણીય મોહનીય અને અંતરાય એ ચાર કર્મો નાશ પામે છે. ડેવળજ્ઞાન અને ડેવળદર્શનને ધારણું કરનારા અરિહંત જીન અને ડેવળી વેહનીય. આચુષ્ય નામ અને ગોત્ર એ ચાર કર્મને વેહે છે અને સિદ્ધ થયેલાને પહેલે સમયેજ એક સાથે વેહનીય આચુષ્ય નામ અને ગોત્ર એ ચાર કર્મો ક્ષય થાય છે. નાશ પામે છે.

(કર્મ માટે જુઓ સૂત્ર, ૧૦૫.)

૪. ૩. ૩૧૭. શૂરવીર ચાર પ્રકારના છે. ક્ષમાશૂર, તપશૂર, દાનશૂર અને ચુદ્ધશૂર તેમાં અરિહંતો. ક્ષમાશૂર હોય છે, આણુગારો તપશૂર હોય છે, કુબેર દાનશૂર હોય છે અને વાસુદેવા ચુદ્ધશૂર હોય છે.

૪. ૩. ૩૨૨. શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરના શ્રમણોપાસકની સૌધર્મ હેવલોકના અર્થાંખવિમાનમાં ચાર પડ્યોપમની સ્થિતિ કરી છે*

૪. ૩. ૩૨૩. હેવોને મનુષ્ય લોકમાં આવવાનો અધિકાર × × ગણુધર વિગેરે × × (તથા જુઓ સૂત્ર. ૧૭૭. ૧૭૮. ૧૭૯.)

* શ્રાવકોના ચાર પ્રકાર. ૩૧૧ ૩૨૨.

ભાવના તપ વિગેરે સુત્રો. ૨૧૦. ૨૪૭. ૫૧૧. ૬૪૮. ૬૫૫. ૬૭૭. ૭૪૫.

४. ३. उ२४. अरिहंत मेक्षे ज्ञाय. अरिहंत प्रदृष्टित धर्मनो व्युच्छेद थाय. पूर्वगतशुत, नाश पासे. अथवा अग्नि ओलवाई ज्ञाय. आ चार कारणे लोकमां अधकार व्यापे छे तथा हेवाधकार व्यापे छे. अरिहंतनो जन्म थाय, अरिहंत प्रमज्ञा दये, अरिहंतनो ज्ञानप्राप्तिनो महोत्सव डोय अने अरिहंतनो निर्बाणु महोत्सव डोय त्यारे लोकमां उद्घोत थाय छे. अने एज चार कारणे हेव-लोकमां उद्घोत थाय छे हेवानु आवागमन थाय छे. हेवामां आनंद प्रवर्ते छे हेवानो केलाहुण थाय छे. एज चार कारणे हेवेन्द्रो एकदम भनुष्य लोकमां आवे छे. एज रीते चावत्...त्रिज्ञ स्थानमां (सूत्र ३१४) कह्या प्रभाषे अरिहंतना जन्मथी प्रारंभीने निर्बाणु महोत्सव सुधीना चार कारणे लोकांतिको एकदम भनु-ष्यलोकमां आवे छे विगेरे जाणुवुः.

४. ३. उ२५. साधुनी चार हुः खशथ्या अने चार सुखशथ्यानो अधिकार × × चाथी सुख शथ्या—ते मुँड थेवेत. दिक्षित अशुगार एम चिंतवे के “यहि आरोग्यवाणा खणवाणा निरोगी शरीरवाणा तीर्थं कर भगवंतो पणु उहार भंगण स्वरूप बहु दिवसोवाणां संयम यतनवाणां आदरपूर्वक स्वीकारातां अचिंत्य साम-र्थ्यवाणां अने कर्मक्षयनां कारणरूप विविध प्रकारनां तप तपे छे ज्यारे हुं आवेली अने उत्पन्न थेवेली वेदनाने सारी रीते सहन करतो नथी. × × × तो पछी आवेली अने उत्पन्न थेवेली वेदनाने पणु नहीं सहन करनार × × × एवा भने शुं थाय ? एकांतपाणे पापकर्म लागे अने ले हुं आवेली उत्पन्न थेवेली वेदनाने सारी रीते सहन कड़ं तो भने शुं थाय ? सर्वथा निर्जरा थाय ” इति चाथी सुख शथ्या.

५. १. ३६६-३६७. पहेला अने छेवा तीर्थं करो तथा भैयना भावीश तीर्थं करोना शासनमां पांच हुर्गम-सुगम अब्युजात, धर्म, तप, आसन, महो-निर्जरा स्थानो विगेरे अधिकार.

५. १. ४११. पद्मप्रभु भगवान पांच चित्रा नक्षत्रमां थया. चित्रामां अयवी गर्भमां आव्या. चित्रामां जन्मथा. चित्रामां मुँड थह धरनो त्याग करी प्रत्युत थया. चित्रामां अनंत अशुत्तर निर्वाप्त्यात निरावरणु पूर्णु परिपूर्णु शेष डेवण-ज्ञान-डेवणदर्शन उपन्यां. अने चित्रामां निर्बाणु पाम्या. पुष्पदंत (सुविधनाथ) भगवान पांच भूण नक्षत्रमां थया. भूण नक्षत्रमां चवीने गर्भमां आव्या. विगेरे पूर्वेनीः पेठे जाणुवुः अने ए पाठ प्रभाषे नीचीनी गाथाओमां अनुसरवुः.

चयवन विगेरे भांच भांच स्थानमां पद्मप्रभुने चित्रा, सुविधनाथने भूण, शीतणनाथने पूर्वाधाठा, विभगनाथने उत्तरासादपद, अनंतनाथने रेवती, धर्म-नाथने पुष्य, शांतिनाथने भरणी, कुञ्जनाथने कृतिका, अरनाथने रेवती, मुनिसुवत-स्वामीने श्रवणु, नभिनाथने अधिनी, नेभिनाथने चित्रा, पार्श्वनाथने विशाखा, अने वीर भगवानने पांच उत्तरा द्वादशुनी नक्षत्र जाणुवा (संत्रहुणी गाथा-३).

શ્રીતીર્થકરચિત્ર.

૧૭૧

શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પાંચ ઉત્તર ક્ષાદ્યુની નક્ષત્રમાં થયા, ઉત્તર ક્ષાદ્યુની માં ચ્યવીને ગર્ભમાં આવ્યા, ઉત્તર ક્ષાદ્યુની નક્ષત્રમાં એક ગર્ભથી બીજા ગર્ભમાં સંહરાયા, ઉત્તર ક્ષાદ્યુની માં જન્મ્યા, ઉત્તર ક્ષાદ્યુની માં સુંડ થઈ પ્રવર્ણિત થયા અને ઉત્તર ક્ષાદ્યુની માં અનંત અનુત્તર પ્રધાન કેવળ શાન-કેવળ દર્શન પામ્યા. *૧

૫-૨-૪૨૬ અરિહંતનો અવર્ણવાહ બોલવાથી, અરિહંત પ્રદ્યપિત ધર્મનો અવર્ણવાહ બોલવાથી, આચાર્ય-ઉપાધ્યાયનો અવર્ણવાહ બોલવાથી, ચતુર્વિધ સંઘનો અવર્ણવાહ બોલવાથી અને તપ્ત તથા પ્રહૃત્યાર્થના ઇણને બોગવનાર દેવોનો અવર્ણવાહ બોલવાથી એ પાંચ પ્રકારે જીવો હુલલ બોધિપણુને પામે છે; તથા અરિહંતના શુણ ગાનાર યાવત પરિપક્વ તપ્ત પ્રહૃત્યાર્થવાળા દેવોની (વિષયમત્ત દેવો પણ જીનમંહિરમાં અસરાયો સાથે હાસ્યાદિ કરતા નથી વિજેરે બાબ. તમાં પ્રશંસા કરનાર એમ પાંચ પ્રકારના જીવો સુલલ બોધિપણુને પામે છે.)

૫-૩-૪૭૧ વાસુપૂજય મહીનાથ અરિષ્ટનેમિ પાર્થિનાથ અને મહાવીર ભગવાન એ પાંચ તીર્થકરો કુમારાવસ્થામાં રહીનેજ (રાન્ય બોગવ્યા સિવાય) લોચ કરી દિક્ષિત થયા. *૨

૬-૩-૫૨૦. પુરુષાદાનિય અરિહંત પાર્થિનાથ ભગવાનને દેવ મનુષ્ય અને અસુરોની સલામાં પણ પરાજ્ય ન પામે એવા છસો વાદીઓ હતા.

વાસુપૂજય ભગવાને છસો પુરષો સાથે લોચ કરી દિક્ષા લીધી.

ચંદ્રપ્રભુ ભગવાન છ માસ સુધી છભસ્થ હતા.

૬-૩-૫૩૧ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે પાણી રહિત છઠુ (એ ઉપવાસ) કરી લોચ કરી દિક્ષા લીધી. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને પાણી રહિત છઠુ ભક્તો અનંત અનુત્તર યાવત....કેવળ શાનદર્શન થયાં. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પાણી રહિત છઠુ ભક્ત વડે સિદ્ધ થયા. યાવત સર્વ હુંઘ રહિત થયા.

* ૧ ખરોળ સૂત્ર. ૬૦-૪૮૧-૫૮૬. ૬૬૬-૭૮૧.

નિર્વાણ સૂત્ર ૬૪૮

દિક્ષા સૂત્ર—૪૮૬-૭૨૦

* ૨ દિક્ષા શિષ્ય પરિક્ષા સૂત્ર—૧૩૮-૧૫૭-૧૫૮-૨૦૨-૨૦૬-૩૫૫-૪૩૬-૪૪૫-૫૪૧.

દિક્ષા કંઈ રીતે દેવી ? સૂત્ર ૧૫૭-૩૫૫

સાધુને મહા દેખો સૂત્ર—૪૧૪-૪૨૬. ૫૦૧: મહા ઉપકાર સૂત્ર.—૧૩૫.

વન્દોપાત્ર સૂત્ર—૧૭૦-૨૪૬-૪૪૬. આચત્પાણી સૂત્ર. ૧૮૨.

શુદ્ધ કે અચિત વાયુ. ૪૪૮-૭૪૪-૪૪૭ ની રીત.

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

ગુરુરાજનાં ચરણે.

(રાગ-કવાલી.)

અગાધ અજ્ઞાન અંધારે, તિમિર કુપથના કુષે;
 કૃસાયે તો અહા ! શુરૂ ! ચરણ સેવા મળી જ્યારે.
 જરીએ લાન લુવનતું, શુરૂ ના હતું ત્યારે;
 હતો નહીં જાનનો છાટો, ચરણ સેવા મળી જ્યારે.
 અસતું ને સત્ય શામાં છે, સમજતો ના જરીએ હું;
 ન જાણું ધેય લુવનતું, ચરણ સેવા મળી જ્યારે.
 શુલાભી પ્રેમથી કરતો, મહા એ મોહરાજની;
 ન બીતો પાપથી જરીએ, ચરણ સેવા મળી જ્યારે.
 જગતમાં માજ માનીને, શુરૂ ! હું અહા ! ધરતો;
 સુષે સંસારની બેડી, ચરણ સેવા મળી જ્યારે.
 અહો ભાગ્યે અહા ! ત્યારે, શુરૂ ! આપશ્રી મળીયા;
 કરાંધું લાન લુવનતું, ચરણ સેવા મળી જ્યારે.
 અસરકારક ઢી રીતે, હૃદય વિદારી વાણીથી;
 હૃદયના મર્મને વીધ્યા, ચરણ સેવા મલી જ્યારે.
 અસતું ને સત્ય શામાં છે, કદું એ આર રીતિએ;
 બતાંધું શ્રેય આત્માનું, ચરણ સેવા મળી જ્યારે.
 મહા ઉપકાર શુરૂશ્રીનો, ન ભૂલું લુંગની ભરમાં;
 હૃદય માંહી સ્મર્દ નિશાદિન, ચરણ સેવા મળી જ્યારે.
 શુરૂ વાડીલાલ પ્રીતે, નમાવી શીર્ષ ચરણોમાં;
 સદા માગે પ્રલુદ્રાની, ચરણ સેવા ચરણ સેવા.

વાડીલાલ લુચાલાઈ ચોક્સી—ખાંલાત

પ્રાસ્તાવિક વિચારો.

માનવ ! બુદ્ધિ સમજે છે, મન કખુલ કરે છે, છતાં સંકદ્ય શક્તિ સતત ટક્કી નથી એ સુશકેલી તારી એકલાની નથી. પરંતુ જે તને એકવાર પણ એમ સાચે સાચું જ લાગ્યું હોય કે “મારામાં એ પ્રમાણે કરવાની તાકાત છે.” મારે એ પ્રમાણે કરવું જોઇએ” તો પછી તેનો અમલ ન દ્વારાનું કારણ માત્ર સહૃદયતાની આમી; ભૂતકાળની તમો-ગુણી વૃત્તિ, માનસિક અપ્રમાણિકતા અને પ્રમાદજ ગણ્યાય. પરંતુ તેથી નિરાશ થવાની જરૂર નથી, દીલની સરખાઈ એ એક એવી વસ્તુ છે કે લગભગ બધીજ આમીઓને પહોંચી વળવાની તેનામાં શક્તિ છે. દીલને સાઝ અને સાચું રાખવાની આસ જરૂર છે. Sincerity નો અર્થ એજ છે.

કર્મ ઉપર બધું જ છોડી દેવાની શક્તિ વિરલ છે. સામાન્ય તો શું પણ અસાધારણ ગણ્યાતા માણસો પણ કર્મ ઉપર કે તેની શક્તિ ઉપર બધું છોડી દઈ શકતા નથી. બહારથી કહેવાયાથી એ પ્રમાણે જાહેર કરે તેથી શું વળે ? વાચા એ પ્રમાણે કહેતી જાય અને અંતર તો આપોઆપ પોતે ધારેલી દીશાએ કાર્ય કરેજ જાય ! એટલે કર્મના ઉપર છોડવાનો અસાધારણ માર્ગ કેટલીક વિરલ વ્યક્તિ માટેજ છે.

બુદ્ધિપૂર્વક અને જણાન પ્રયત્નોથીજ આંતર પ્રગતિ થાય છે. ખરં જોતાં એવી પ્રગતિ કરવા માટેજ માનવ જન્મ અને તેના સૂક્ષ્મ અને સ્થૂલ હેઠની રચના છે. પ્રકૃતિમાં ઉત્કાંતિ થાય છે તે પણ એવા પ્રયત્નને માટેજ. જ્યારે બુદ્ધિની ભૂમિકા માનવ જાતિમાં ખુલે છે ત્યારે પ્રકૃતિમાં જે પ્રગતિ, યાંત્રિક રીતે થાય છે તેને માનવ પોતાની બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરીને અનંત ગણ્યા વેગ આપી શકે છે અને પ્રકૃતિના યાંત્રિક પ્રયોગને સળ્યવ અને સચેતન બનાવી મૂકે છે !

કોઈ પણ સહૃદય, ઉત્તરગામી, પ્રયત્ન ડેવળ નિષ્ઠળ જતો નથી તેતું પરિણામ તુર્તને તુર્ત ભલે ન હેખાય, તેતું પરીણામ આપણે ધારીએ કે માળીએ તેવું ભલે ન આવે પરંતુ તે નિષ્ઠળ નથી એ તો નઞ્ચીજ. જો એવા પ્રયત્નો નિષ્ઠળ જાય તો કુદરતની રચનામાં બથંકર તુકશાન આકૃત આવીજ કહેવાય, અને કોઈ મહાન પેઢી દીવાળું કાઢે એમ તેણે પણ દીવાળું જ કાઢ્યું ગણ્યાય. પરંતુ હજુ સુધી એવું કહી અનુભંગું નથી, એટલે માનવજાતની શ્રદ્ધા સુશકેલીએ પરંચે પણ ટકી રહેલી જણ્યાય છે.

“ દરેકના ભાગ્યમાં ઉચ્ચળુવન ગાળવાનું હોતું નથી.” એ વિચાર કાંઈક અશો ખરો કહી શકાય, પરંતુ કોઈ પણ માનવ એ સૂત્રનો સંપૂર્ણ અમલ કરી શકતો જ નથી એટલે વ્યક્તિનો પોતાનો પ્રયત્ન દરેક માણુસને માટે અનિવાર્ય રહે છે. “ ભાગ્યમાં અમુક નથી” તેથી માણુસે પ્રયત્ન શા માટે ન કરવો?

હુ માનવ ! “ ભાગ્યશાળી કે પૂછુણશાળી પ્રબુ કૃપાનો અધિકારી ” જ ઉચ્ચ લુલન ગાળી શકે એમ તારા કહેવાનો સ્વીકાર કરીએ તો પણ તે અધિકારી શી રીતે થયો ! ” તે પ્રશ્ન તો રહેવાનો જ. ભાગ્યનું સુજ્ઞન કરવામાં વ્યક્તિનો પોતાનો પણ હાથ છે. સારું અહીંણુ કરવાને મન તૈયાર થઈ જાય છે—પરંતુ થોડાજ સમયમાં પાછું વિસમૃતિમાં જઈ પડે છે; તે બતાવે છે કે વ્યક્તિએ પ્રયત્ન કરવાનો બાકી છે, તેનામાં જોઈએ તેટલું સંકલ્પ બળ નથી. સહૃદયતાની ખામી છે. પ્રયત્ન કરવાથી એ બન્ને વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરી શકાય તેમ છે. વળી એ કાર્યમાં પ્રાર્થના વિગેરે સાચા હૃદયથી કરવાથી ભગવાનની કૃપા પણ મેળવી શકાય છે. હાથ જોડી એસી રહેવાથી તે મળી શકે નહિં એ હેખીતું છે.

લુલન કાર્યની નિશ્ચિત દિશાનો બુલાનોમાં કે અભાવ સામાન્ય રીતે જોવામાં આવે છે તેને પરિણામે તેઓ એકથી થીજા એમ અનેક અખતરાઓ. પોતાના લુલન સાથે કરે છે. સમાજની પુનર્ઘટના જરૂરની છે, સાહિત્યમાં નવીન સુદ્ધિની અગત્ય છે, રાજકીય સ્વતંત્રતા ઉપર લુલન ભર્ત્યનો પ્રશ્ન લાગે છે, આર્થિક ઉત્ત્રતિ વિના દેશની પ્રગતિનો સંભવ નથી. ધાર્મિક ઉત્ત્રતિમાં આપણી પ્રણાની ઉત્ત્રતનો પાચો છે.

ન્યાં સુધી લુલનનો આદર્શ પ્રાપ્ત થયો ન હોય ત્યાં સુધી અંતરને તૈયાર કરવા ઉપર અને પોતાના લુલનનું કાર્ય શોધવા તરફ માણુસે સંપૂર્ણ લક્ષ્ય આપવું જોઈએ. એ કાર્ય કરતાં માર્ગમાં પોતાને જેનાથી સહાય થાય તે લેવા ચુકવું નહિં. વાંચન, વિચાર, સંગતિ, સંસ્થા, કુકુંબ લુલન; સંગીત, ચિત્રકણા વ્યાયામ....જે કાંઈ આત્મવિકાસમાં સહાયક હોય, અને લુલન શેત્ર નષ્ટી કરવામાં મદદ કરે તેવું હોય—તેનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. ‘અમુક જ સારું’ એવો નિર્પેક્ષ (absolute) સારા પણવાળો કોઈ પણ પહોર્થ કે નિર્ણય નથી. માનવળનના અધ્યા-ધોરણો સાપેક્ષ (relative) છે. એટલે અમુક સારું તે અમુકના પ્રમાણુમાં અથવા તા અમુકની સાથે સરખામણીમાંજ હોઈ શકે.

કોઈપણ આદર્શના સાક્ષાત્કારમાં પણ તમારે દામ આપવાને તૈયાર રહેવાનું જ છે—પછી તે દામ ગમે તે સ્વરૂપે આપવાનું હોય, તે નષ્ટી કરવા માટે ત્રીજી એક વસ્તુ તમારામાં છે જે તમને પુષ્ટણ મદદ કરી શકે તેમ છે—અને તે છે સૂક્ષ્મ, પ્રમાણીક અને સતત જગ્નુત-આત્મનિરીક્ષણ થાને અંતર દૃષ્ટિ. પોતે કેવા થીએ ? આપણુમાં શા વિચારો આવે જાય છે, આપણી ખુદ્ધિમાં કેવી શક્તિ

ખર ચોવીશી.

૧૭૫

છે ? આપણું મનમાં ડેવા સંકદ્ય થાય છે; આપણું હૃદયમાં ડેવી લાગ-
છુંઓ અને લાવો ઉભરાય છે; આપણું પ્રાણુંમાં કામનાઓ, વાસનાઓ, રાગદ્રોષ,
જુના સંસ્કારો વિગેરે ડેટલી અને ડેવી છે—આપણું સ્થૂળ શરીરમાં ડેવી ટેવો
ડેવા સંસ્કારો વિગેરે આવી રહેલાં છે એ બધાતું અવલોકન કરવાથી પોતાની
ચોઝ્યતા યાને અધિકાર માણુસને કંંઇક કંંઇક સમજાય છે અને અંતરાત્માનો સાદ
નક્કી કરવામાં તે મહદુગાર નીવડે છે. નાનચંદ ઓધેવળ દેશી—નડીઆદ.

ખર ચોવીશી.

- ૧ જ્ઞાતિ સુધારા ન સાધે તે ખર.
- ૨ વેર વર્ધક કંપનીમાં લાગ ભજવે તે ખર.
- ૩ સ્વદારાને લુંડી માની અસહ્ય માર મારે તે ખર.
- ૪ અણોલ અણગાની અંતરડી કકળાવે તે ખર.
- ૫ કળુઆમાં જીવનની સાંક્ષેપ્યતા માને તે ખર.
- ૬ સાચાં જુઠાં કરે તે ખર.
- ૭ જસને માટે જુલીઓં આપે તે ખર.
- ૮ કુલાણું અને તે ખર.
- ૯ ધર્મના ખાલી ઢોંગ કરે તે ખર.
- ૧૦ સખાવતી નાણું પચાવી પડે તે ખર.
- ૧૧ ન્યાયથી દ્રોધ ઉપાર્જન ન કરે તે ખર.
- ૧૨ પાઠશાળાની પ્રગતિમાટે યથાશક્તિ ન કરે તે ખર.
- ૧૩ ઉદાર વૃત્તિ ન દર્શાવે તે ખર.
- ૧૪ પ્રાણી માત્ર ઉપર વગર વિચારે સમાનદિષ્ટ ઢાળે તે ખર.
- ૧૫ જ્યાં ત્યાં નોનસેન્સ અને હુમ્યુન્ન કરે તે ખર.
- ૧૬ ઈજાત ગુમાવે તે ખર.
- ૧૭ માણાપને હુઃખ હે તે ખર.
- ૧૮ દેશકાળનો વિચાર ન કરે તે ખર.
- ૧૯ મગજ ડેરે મૂકી કંઈ કરે તે ખર.
- ૨૦ જૈન સંસ્કૃતિનું જોરવ જાળવવા પ્રયાસ ન કરે તે ખર.
- ૨૧ જ્ઞાન અને દ્વયા સૂત્ર ન જરૂરે તે ખર.
- ૨૨ ત્રિયોગે ત્રિપુરી ન આરાધે તે ખર.
- ૨૩ શાસ્ત્ર વિર્દ્ધ વર્તન કરે તે ખર.
- ૨૪ આત્માના પ્રકાશ માટે તનતોડ મહેનત ન કરે તે ખર.

લેખક:—મહિલાલ માણુંદ મહુધાવાલા.

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદે પ્રકાશ.

વીસમી સહીનું સંઘ અધારણું

પૂર્વ સ્વરૂપની અંગ્રેઝી:

પરમાત્મા શ્રી મહાવીરહેવ સ્થાપિત ચતુર્વિધ સંઘ હળુપણું જૈન સમાજમાં મહત્વતું સ્થાન લોગવે છે. જો કે આજે જૈન સમાજ સંખ્યા બંધ જાતિ, પૈટા જાતિ અને વાહાવાડીમાં વહેંચાયેલો છે. એટલું જ નહિં પણ ધર્મી ધર્મી બાબતોમાં સંઘ સત્તા કરતાં જાતિ જૈરવ અથસ્થાન લોગવતું દર્શિ પંથમાં આવે છે છતાં ‘સંઘ’ શાખા રાખી રહેલ છે એ હૃદની વાત છે.

જુન આજા પ્રમાણે અનુસરનાર એક સાધુ એક સાધી, એક શ્રાવક અને એક શ્રાવિકા એ ચતુર્વિધ સંઘતું નાનામાં નાનું ઇપક કહેવાય. એ સંખ્યામાં જેટલે અંશે વિશેષતા એટલું એનું બૂધુત સ્વરૂપ. દરેક નગરો આવી સંસ્થા ધરાવતા—એની સંમતિપૂર્વક ધાર્મિક કાર્યો થતાં. એનું જૈરવ એ કાળે સર્વેત્કૃત હતું. સમાજમાં અથસ્થાન ધરાવતી બ્યક્ટિયોમાંથી ગંલીર, ધીર, શ્રદ્ધાળું અને દાનશીળ તથા જાનપ્રિય શ્રાદ્ધને સંઘપતિ યાને સંઘને દોરવનાર તરિકે પસંદ કરવામાં આવતો, જે પોતાના સ્થાનમાં કરવામાં આવતાં દરેક કાર્યોમાં રસ લાર્યો ભાગ લેતો, ડેર્ધ કામ વિષુસે નહીં એની કાળજ રાખતો તેમકે જવાબદારી તેના શીરે રહેતી, તે પણ પોતાના નગરસ્થ સાધુગણની સલાહ પૂર્વકજ ધર્મના કાર્યો કરવા અર્થે સંઘને એકત્ર કરી સૈની સમંતિ મેળવીનેજ કાર્ય કરવામાં ઉચ્ચકત થતો, વધુમતિએ નહિં પણ સર્વાનુભતે કાર્યો થતાં એમ કહેવામાં અતિશયોક્તિ જેલું નથી. જૈન અંશે સાક્ષી પુરે છે કે આવા ઉત્તમ પ્રકારની પ્રણાલી કેટલાયે કાળ પર્યાંત અવિચિન્નપણે ચાલુ રહી. ભલભલા વિદ્યાન અને સત્તાશાળી સૂર્વિ-વરેણે પણ આ પ્રકારના સંઘને સર્વાશ્રેષ્ઠ અવધારી તેતું વર્ચસ્વ સ્વીકારવામાં દેશમાત્ર આનાકાની ન કરી.

આ પ્રથામાં કયારથી સડો ચેડો તે ચોક્કસ કહેવું મુશ્કેલ છે છતાં એટલું અનુમાન કરી શકાય તેમ છે કે દિવસ જતાં જ્યારથી જાતિઓના વાડા એ વિસ્તૃત અને વિકૃત ઇપ ધર્યું ત્યારથી આ સંસ્થાના મૂળમાં આધાત થયો. જાતિના પ્રશ્નોએ સંઘની મર્યાદાને ચુંગળાવવા માંડી. આ રીતે એક ધારા સંગઠનમાં તુટ પડવી શરૂ થઈ. ધાર્મિક કાર્યો સાથે અન્ય સવાલોનો ઝીચડો થવા માંડ્યો આગેવાનોની ભમતા-ભમતીનું એમાં મિશ્રણ થયું. ગંધીમતની

વીસમી સહીતું અંધારણું.

૧૭૭

વાતો એમાં લળી મુજબ મુહ્યો જોણું બની સ્વ કકો ખરો કરવાની વૃત્તાએ તીવ્રતા પકડી. સાંધુ મહાત્માઓએ સલાહકારક પદ ઉપરથી આગળ વધી કાર્યવાહક પદ ધરવા માંડયું. ધીરજ અને સમતાથી કામ લઈ ઐક્યતા કાયમ રાખવાને બદલે સત્તાનો સૂર દેખાડવા અર્થે ભાગવા પાડવા ફર્જ પદ્ધતિને જળસિયન થવા લાગ્યું. અન્ય સમાજમાં સંઘના આદેશનું જોરવ ટકાવવાના લાગણી ઝેરવાઈ જઈ સ્વ સમાજમાં-પોતાના જ ધરમાં એના હુકમોના ડિડિમો ગન્ભવણાની લાકસા ઉદ્ભસ્વી. આ રીતે ભાવનાએ સંજગડ પદટો આધી. ફર્જિયિંહુજ ઉંઘુ વળી ગયું પછીતો. સંઘ સત્તા એક કાતિલ હુથિયાર બની ગયું. વાપરનાર ભાન ભૂલ્યા, સૈના સહુકારની વાતો સ્વાનવતું બની ગઈ. અભાગી ગણ્યુતી વ્યક્તિએ પોતાના મળતીયાના બણે સમાજની જરાપણું પરવા રાખ્યા વગર પ્રાપ્ત થયેલ અધિકારનો વારે-કવારે ઉપરોગ કરવા માંડયો, પાડોશી જનતામાં જૈન સમાજનો ઝર્તિ-રવિ આ રીતે નિસ્તેજ થવા માંડયો. ‘સંઘ-અહાર’ ઇપી શસ્ત્ર વડે જૈન સમાજના ધણ્યા શક્તિમંત માણુસો ધવાયા. સાધનના હરપ્રોગે કેટલા ખુદ્ધિમાનોને અસહકારનો પંથ લેવડાયો. ધણ્યાએ મૌનદશાનું અવલંબન દીધું. બાકીના આંતરિક સંઘર્ષણમાં અથડાયા કુટાયા અને નબળા અન્યા. ‘A house divided against itself falls down’ અર્થાત് ‘ધર કુટયે ધર જય’ જેવો ધાર થયો. આવી દારણું દશા અત્યારના આપણા સંવૈની છે. સમુદ્દ્રાય છતાં બળ નથી. સંખ્યા છતાં સામર્થ્ય નથી. આત્મા ડેવીયે ગાઢ નિદ્રામાં સુંઝાઈ પડ્યો છે.’ આ દશા આવી પડવાથી બીજી ધણ્યા પ્રકારની હાનિ આપણુંને પહોંચાયી છે. અત્યારે એ જુના વાંધા વીખવામાં લાભ નથી. ભૂલ્યા ત્યાંથી સુધારવાનો માર્ગ અહણું કરવાની જરૂર છે. એ સાથે વર્તમાન પરિસ્થિતિ પર ધ્યાન પહોંચાડી, નવેસરથી અંહોડા મેળવી, વીસમી સહીને માર્ક આવે તેથું અંધારણું તૈયાર કરવાની વેળા, સાંપડી ચુકી છે. પુરાણું કાળથી ચાલ્યા આવતા શેડાઈ કે સંઘપતિના હુકની વાતો પ્રત્યે હવે લક્ષ્ય નહીં આપી શકાય, તેમ જ્ઞાતિના કાયદાને સંઘની ભાષતામાં વુસાડવા નહીં પાલવે. ચુંટણીના ધોરણે પ્રમુખ સાથની કાર્યવાહક સમિતિ વાળું અંધારણું ફરેક સ્થાને દાખલ કરી એનેજ સર્વોપરિ અધિકારત્વ અર્પણું લેછશે. તેનું સામાન્ય રેખા દર્શન આ પ્રમાણે દોરી શકાય— (ચાલુ)

દ્વ. મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી.

અર્દ્દોષશ્રી

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

(લેઠ વિહૃણદાસ મ્ર. શાહ.)

રાજવિં ભર્તાલીલાએ કહ્યું છે કે “ શીલં પરં ભૂષણમ् ” અર્થात્ મનુષ્યનું શીલ અને સુસ્વભાવ અનેક બીજા ગુણો કરતાં એષ ભૂષણ છે. એટલે કે બીજા ગુણોની અપેક્ષાએ સુજનતાનું મહત્વ ધણ્યું જ વધારે છે. જેવી રીતે કહુયો મનુષ્ય પણ ધરેણું આદિ પહેરવાથી સુંદર હેખાવા લાગે છે તેજ રીતે અશિક્ષિત, નિર્ધિન અથવા ખરાબ મનુષ્ય પણ સુજનતા અને સુસ્વભાવને લઈને સારો જણ્યા છે. જે સુંદર મનુષ્ય પણ મેળાં કપડાં પહેરીને આવે તો લોકો તેને પોતાની પાસે જઈની બેસાડવા હચ્છતા નથી, તેવી જ રીતે કોઈ મહાન વિક્રાન અથવા ધનવાનનો સ્વભાવ પણ હૃદ હોય તો લોકો તેની સંગતિથી બચવા હચ્છે છે. એટલે કે જે મનુષ્ય સલ્ય અને સંજન હોય છે તેની સંગતિ ધણ્યી જ પ્રિય અને સુખદાયક હોય છે અને સર્વ લોકો તેની સાથે હળતા મળતા રહેવાને ઉસુક રહે છે. સલ્યતાને લઈને મનુષ્ય શોખે છે એટલું જ નહિ પણ તેનાં કાર્યોની શોખા પણ ધણ્યીજ વધે છે. સહાચાર રૂપી સુવર્ણમાં સુજનતા સુગંધનું જ કામ આપે છે.

સંસારમાં લોકોનો જેટલો પરિચય તેઓના સુસ્વભાવ અને સુજનતાને લઈને થાય છે, તેટલો તેઓના ગુણો અને લાયકાતને લઈને નથી થતો. મનુષ્યની પરીક્ષા અને તેની લાયકાતનું માપ ધણ્યું કરીને તેની સુજનતાને લઈને જ થાય છે અને સુજનતાથી જ તેની મહત્ત્વ વધે છે. હડીકત એ છે કે સુજનતા વગર મનુષ્યના સારા સારા ગુણોનો નથી વિકાસ થતો, તેમજ સર્વ સાધારણું મનુષ્યોને તેનો થયેષ પરિચય થતો નથી. આપણું એવા અનેક ગુણવાન અને વિક્રાન મનુષ્યો મળશે કે જેઓની ફર્દીશા ડેવળ સુજનતાના અભાવને લઈને જ થઇ હોય છે, અર્થાત્ મનુષ્યનું પોતાનું સુખ ધણ્યું અંશો તેના સુસ્વભાવ ઉપર નિર્ભર રહેલું છે. જે મનુષ્ય શાંત અને ધીર હોય છે, જે ક્ષમાશીલ તેમજ દ્વારું હોય છે, જે બીજાની સાથે સહાનુભૂતિ અને પ્રેમપૂર્વક વ્યવહાર કરે છે તેનાથી સર્વ લોકો પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ રહે છે અને તેને સુખી થવામાં અડચણું આવવાનો ધણ્યો શોડો સંભવ છે એ વાત સુસ્પષ્ટ છે.

ધણ્યું કરીને સુજનતાને જ લોકો સહાચારનું પ્રધાન ચિહ્ન માને છે અને વાસ્તવિક રીતે તેનાથી જ મનુષ્યના વિચાર, સંગતિ અને ઝચિ વિગેરે ધણ્યું અંશો જણ્યાઈ આવે છે. જે લોકો ખદમાશીને લીધે કુટનીતિથી ચાલીને સર્વપ્રિયતા

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૧૭૮

પ્રાપ્ત કરવા માટે સુજનતાનો દેખાવ કરે છે તેઓનો ત્યાગ કરવો જેહાંએ. પરંતુ સુશિક્ષણને લઈને મનુષ્યમાં જે સુજનતા આવે છે તે તેની ચોઝ્યતાની પરિચાયક બને છે. ખરેખરી સુજનતા સુશિક્ષણ વગર આવી શકતી નથી. જે સુશિક્ષણના અભાવને લઈને મનુષ્યનું મન યથાચિત સુધરેલું હોતું નથી તો તેને ઉક્ખવા એસવામાં વિનય રાખવો આદિ નિયમોથી કરો લાલ થતો નથી. જ્યાં સુધી મનમાં કોમળતા, દયા, વિનય આદિ શુણો નથી હોતા ત્યાં સુધી શરીરને સુગનધ વગરના પુષ્પ જેવું જ સમજવું. સાથોસાથ ખરેખરી સુજનતા માટે સાત્ત્વિકતા, સત્યનિષ્ઠા આદિ શુણોની પણ પરમ આવશ્યતા રહેલી છે.

એક વિદ્ધાનતું એવું મનતંય છે કે મનુષ્યનો વાસ્તવિક સ્વભાવ કેટલેક અંશો ગુપ્ત રહે છે. અર્થાત્ ખડારના અને અંદરના ખરેખરા સ્વભાવમાં ધણું અંતર હોય છે. એ વાત તો ધણું કરીને સૌ જણે છે કે કેટલાક અચોગ્ય કાર્યો એવા હોય છે કે જે ખુલ્લી રીતે કરવા કોઈ તૈયાર હોતું નથી, પરંતુ એવાં કાર્યો લોકો ગુપ્ત રીતે કરે છે એનું બતાવો આપે છે કે લોકોનો ખરેખરો સ્વભાવ કેટલેક અંશો ગુઝે હોય છે. પરંતુ સ્વભાવનું એ દોરંગીપણું એટલું બધું હાનિકારક નથી, કેમકે તેનાથી એટલું તો અવશ્ય સિદ્ધ થાય છે કે તે મનુષ્ય એ કામને અનુચિત અને નિંદનીય તો સમજે છે, પરંતુ કેટલાક કારણોને અંગે તે કામ તે કરે છે; એની અંદર વિવેકની એટલી બધી હત્યા નથી હોતી, કેમકે લોકો ખરાખ કાર્યોને હુંમેશાં ખરાખ જ ગણે છે. પરંતુ જે લોકો ડેવળ સર્વ પ્રિય જનવા માટે જ કુટનીતનો વ્યવહાર કરે છે અને પોતાના હૃદયની મહિનતા છુપાવવા માટે જ દોરંગી વ્યવહાર કરે છે તેઓ મહેલાંની અપેક્ષાએ વધ્યાજ હુંદ, નીચ અને પાપી હોય છે. અનેક પ્રસંગે તેને પોતાના વિવેકની હત્યા કરવી પડે છે અને સત્યપર પડહો નાંખવો પડે છે, તેજ વધારે નિંદનીય છે.

જે કે સ્વભાવમાં ધણે અંશો પરિવર્તન થઈ શકે છે અથવા પોતાને વશ પણ કરી શકાય છે. તો પણ તે કાર્ય ધણું જ કહિન અને હુસાંધ છે એમાં સંહેદ નથી. કઢાર વ્યવહાર અથવા હંડ વિગેરેથી જો સ્વભાવ કહિ બહલી શકતો જ નથી; યુક્તિથી જ બદલાય તો બદલાય. કઢાય વધારે બલ પ્રયોગ કરવાથી અથવા અલ્યાંત દાખ રાખવાથી સ્વભાવિક શુણું થાડો સમય રોકાઈ જાય, પરંતુ તેના ઉપરથી દાખ લઘ લેવામાં આવે છે કે તરતજ તે પોતાનું પૂર્વ સ્વરૂપ ધારણું કરી લે છે. વળી ધણે કાગે તો એ પણ સંભવિત છે કે દાખ લઈ લેતાં તેનું જેર પહેલાં કરતાં બધી પણ જાય. ભાવ્યાવસ્થામાં સારા સારા લોકોની દેખરેણ નીચે રહેનાર અમીરો અને રાજાં-એના હુર્ગુંખી બાળકો સ્વતંત્ર થતાં જે ખરાણીએ. કરે છે તે પર ધ્યાન આપવાથી ઉપરોક્ત કથનની સત્યતા સાખીત થશે. ખરાખર સમજવવાથી, વાદવિવાહ કરવાથી થાડો ધણે પ્રભાવ પડે છે, પરંતુ તે ચિરસ્થાયી નથી હોતો. તેટલા માટે હુંમેશાં

अध्यास अने सारी संगतिनी जड़ छे. स्वभावनो सुधारो धीमे धीमे अने निरंतर करता रहेवो जेहजे. जे मनुष्य हुमेशां पुष्टण ढारू पीतो हेथ ते मनुष्ये ढारनी टेव छोडवा माटे हुमेशां थोडो थोडो आछो पीवानो प्रयत्न करवो जेहजे. एकदम बांध करवाथी तेनी टेव छोडाववानो प्रयत्न धणे भागे व्यर्थ नीवडे छे. ते उपरांत जे लेडो पोताना वर्तमान हुष्ट स्वभावने बदलवा हुच्छता हेथ छे तेओआ तेनाथी विद्यु सुस्वभावमां प्रवृत्त जनवानो प्रयत्न करवो जेहजे. ये प्रयत्न करतां करतां वयमां थोडो विश्राम पणु लेवो जेहजे. एम करवाथी त्रण लाल थाय छे. एक तो एक थाक नथी लागतो; भीजो ये छे के विश्राम लीधा पडी जे परिश्रम करवामां आवे छे ते उद्देश सिद्धिने माटे अत्यंत लालदायक थाय छे अने त्रीजो लाल ये छे के उतावणने लाईने जे भूलो थवानो संलव लेथ छे ते नथी थती. धणे भागे भूलोने लाईने ज मार्गमां अनेक अडयणो उली थाय छे अने कार्यसिद्धि नथी थती. अडयणो हार करवा माटे विचार करवानी आवश्यकता रहेली छे. ज्यांसुधी चित्तमां स्थिरता नथी होती त्यांसुधी विचार करी शकाता नथी, अने विश्राम वगर भननी स्थिरता असंभवित छे.

एक वर्षत आपणो हुष्ट स्वभाव बदलाइ जाय तो पणु आपणो आपणा सारा स्वभाव उपर बधारे विश्वास राखवो न जेहजे, तेमज स्वभावनी हुष्टता तरइ ऐहरकार न जनवुं जेहजे. पुराणो विगेह अनेक कथाओथी आपणुने प्रतीत थाय छे के जे इषि मुनिओ संसारना सर्वे सुझो. तल्लुने वर्षो सुधी जंगलोमां निवास करता हुता तेओ पणु प्रसंग आवता विचलित भनी गया हुता अने तेओानी प्रवृत्त बदलाइ गाई हुती. एवा प्रकारना दृष्टांतो संसारमां पणु हुमेशां जेवामां आवेछे. एटला माटे स्वभावनी स्थिरतानो कहिपणु विश्वास न करवो जेहजे. परंतु जने त्यां सुधी तेने आपणा कण्ठजमां राखवानो प्रयत्न करवो जेहजे. स्वभावना होयोथी अचवाना ये ज उपाय शक्य छे. जे जे हुष्ट पदार्थी अथवा बाखतोथी आपणो अचवा हुच्छता होहजे ते वस्तुओ तरइ आपणुं चित्तने एटलुं अधुं सुदृढ राखवुं के आपणो उपर तेनो जरा पणु प्रभाव पडवा न पागे. अने ये दीते एमां इसावानी संलावनानो नाश करी ढेवो. अथवा आजन्म एवो अवसरज न आववा ढेवो के जेमां ये हुष्ट बाखतो अथवा पदार्थी आपणी सामे आवे. एमांनो प्रथम उपाय अत्यंत कठिन अने हुःसाध्य छे तथा भीजो उपाय सहज अने संलवित छे. लेडोनो भोटो भाग धणे भागे ए भीजो मार्गनुं ज अवलंबन करे छे अने एज उचित छे.

मनुष्यनो खरो स्वभाव एकान्तमांज अथवा एवी परिस्थितिमां ज जणुआय छे के जेमां विरोध करवानी अने मुश्केलीओ उली करवानी शक्ति ज नथी. ज्यां

મુલાકાત અને ધર્મસંવાદ.

૧૮૭

સુધી કોઈપણ મનુષ્યને ખજનો સેંપવામાં આવતો નથી ત્યાં સુધી તે ચોર છે કે નહિ તેનું શું પ્રમાણું મળી શકે ? અથવા કે સ્થિતિમાં ખીનું દર્શન નથી થઈ શકતું તે સ્થિતિમાં પોતે વ્યલિચારી છે કે નહિ એનું કોઈપણ માણુસ શું પ્રમાણું માપી શકે ? હા પોતાને ખજનો સેંપવાયા પણી અથવા એકાન્તમાં કોઈ સુંદરી જેથા પણી કે મનુષ્ય ધન અથવા સીની લાવચથી હુર રહી શકે છે તેજ ખરેખરો સાધુ પુરુષ છે. એ રીતે વિકટ પ્રસંગે પણ જે ધીરજ ન ખોઇ બેસે, ધાર્યું મોટું નુકશાન થવા છતાં પણ જેને કોધ ન થાય તેમજ પોતાના કંદા શનું પ્રત્યે પણ જે દ્વારા દાખલી શકે તેજ સાચો સજજન છે. ધાર્યા લોકોના સહાચાર અથવા સુજનતાનો વ્યવહાર લોકલજનને લઇને જ હોય છે, ખરેખરો હૃદયપૂર્વકનો નથી હોતો. સુવિષ્ણાત વિદ્રાન સેનિકાનો એવો ભત છે કે સાચું સહાચારણું તો એજ છે કે જેમાં મનુષ્ય, ધીરજ અને શાસક તરફથી હંડનો લય ન હોય છતાં પણ પાપ કર્મ કરતો નથી. મનુષ્યનો ખરેખરો સ્વભાવ તેના એજ સમયના આચરણથી જાણી શકાય છે કે જે વર્ષતે તેની સિનાય બીજું કોઈ હાજર હોતું નથી. એટલા માટે જે લોકો ખરેખરો સજજન ઘનવા હશેતા હોય તેઓએ હુમેશાં સધળી સ્થિતિમાં પોતાના સ્વભાવ તથા આચરણ સાત્ત્વિક અને યોગ્ય રાખવાનું લક્ષ્યમાં રાખવું જોઈએ.

ચાલુ—

મુલાકાત અને ધર્મ સંવાદ.—૧

રા. રા. સુપ્રસિદ્ધ કોનીકલ હૈનીક પત્રના પ્રોપ્રાયટર શ્રીમાન્ શેઠ લખમરી રવજી તેરથી શ્રી નૈન શુરુકુણ પાલીતાણાની મુલાકાતે પખાર્યો હતા તે દરમ્યાન તેઓએ નૈન ધર્મ સંખ્યી ડેટલાક પ્રશ્નો અમાગ સુપ્રી-સાહેબને પૂર્ણ્યા હતા. જે ઉપરોગી ધારી તેમાંથી ડેટલુંક અવતરણ કરું છું.

પ્રશ્ન ૧ લો—જેમ સાગરમાંથી નહી વહે છે તેમ તમારો નૈન ધર્મ કોઈ ધર્મમાંથી નિકલેલો છે કે કેમ ?

જવાબ—અમારો ધર્મ કોઈ ધર્મમાંથી નિકલેલો નથી તેમ કોઈ ધર્મનો કાઢા પણ નથી, તે અનાદિતાણી ચાલતો આવેલો સ્વતંત્ર અને પ્રાચીન ધર્મ છે અને તે પ્રેરિસર સર હર્યટ જેણાએ કસુન પણ કરેલું છે. અમે સર્વ પ્રલુ તરીકે ગન ચોવિશીમાં ચોવિશ તીર્થંકરો થયા છે જેનું અમે સ્તવન પૂજન કરીએ છીએ જેમાંના આદિતીર્થંકર શ્રી ઝખલહેન સ્વામી છે કે જેમણે યુગનો શરૂઆતમાં યુગલીઆને પુરુષની બહાતેર કળા અને ખીંચેની ચોસક-કળાનું ગાન આપેનું તેમજ અદાર લીપી (ભાષા) શીખની કવાદ્રોશલ્ય નિતાન લાષાદિનું ગાન આપી સુષ્ણિના ઉદ્ઘાર કર્યો ને આઘ તીર્થંકર શ્રી ઝખલહેન સંખ્યાંથી આખ્યાન વેદ તેમજ પુરાણામાં પણ દર્શિગમ્ય છે. તે મહાન પ્રશ્નના ભરતાદિ પુત્રોના સમયથી વેદાદ ધર્મની સ્થાપના થઈ એવું નૈન ઐતિહાસિક દષ્ટિએ માલમ પડે છે.

१८२

શ્રી અત્યતમાનંદ પ્રકાશ.

પ્રક્રિય ૨ જો—જેવા તમારા ચોવીશ તીર્થંકરો છે તેવા કાઠણે પણ ગણુવા કે નહિ ?

જવાબ્દ—તીર્થંકરો સર્વજ્ઞ અને નીકળદર્શી હતા. કાઠણ સર્વજ્ઞ ને નીકળદર્શી હતા, એવું કાઈ બાદથલ વગેરેમાંથી પણ માલુમ પણું નથી બાકી જન સમાજની દાખાએ તેઓ એક મહાન પુરુષ તરીક ગણી શકાય.

પ્રક્રિય ૩ જો—માત્ર ચોવીશ તીર્થંકર કેમ અને વધારે નહિ અને તેમાં વધારે થવાનો કે નહિ ?

જવાબ્દ—આ દુનીયાના અનાદિ કાળથી ચાલી આવેલી છે અને એમાં તર્થંકરની ઘણી ચોવીશી થધ અને થશે બાકી આ ક્ષેત્ર અને કાળ આઅયથી અમારા સિદ્ધાંત પ્રમાણે યુગ પુરો થાય નહિં ત્યાં સુધી તીર્થંકર થધ શકે નહિં એવું શાખ પ્રમાણું છે અસુક યુગમાં અસાધારણ પૂર્ણયશાળી માત્ર ચોવીશ તીર્થંકરો થાય એ ઉદ્દરતના અયળ નીયમો છે, જેવા કે સર્વ દિવસેજ ડગે, ચંદ્રમા રાતેજ ડગે. આ સૃષ્ટિમાં આપણે ઘણ્યા જોઈએ તે નેમાં મનુષ્ય દાખિ કે દૈવશક્તિ કોઈપણ જાતના ફેરફાર કરવાને શક્તિમાન નથી.

પ્રક્રિય ૪ થા—ધશ્વરે જગત અનાંબ્યું તે તમે માનો છો ?

જવાબ્દ—જગત અનાદિકાળથી ચાલતું આવે છે તેને કાઠણે રચ્યું (અનાંબ્યું) એવું નૈન દાખ માનતી નથી. જેએઓએ સર્વ કર્મને દફન કરી માયાતું નાર્મૂલ કરી આ માયાવી જગતનો ત્યાગ કરી પરમાત્મ પહેને પ્રાપ્ત કરેલું હોય છે તેઓને પદી આ સંસાર સાથે કરીએ સંભંધ હોતો નથી અને મોક્ષપદ્ધને પ્રાપ્ત કર્યા પદી તેવો સંભંધ ગણુવાનો કે તેની રચના કરે છે તેમ કરેલું તે પણ અસ્તાનતા લરેલું છે. જેઓ સર્વજ્ઞ છે અને જેઓએ ધ્યાનરૂપ અજિતથી કર્મરૂપી ધન્યને નિર્મૂલન કરેલાં હોય છે, અને પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કરેલું હોય છે તેમનો અમે પ્રલુદ તરીક સ્વીકાર કરીએ ધીએ અને તેમનેજ પ્રલુદ તરીક ધીએ ધીએ. કર્મ, માયા, પ્રકૃતિ, પરમાણુ, એ બધા સમાન વાયક પરિણ્યા. છે તેથી આત્માની સાથે અનાદિકાળથી સુવર્ણ જેમ રેતમાં લયેલું છે તેમ જોડાએલા છે અને સૌંનું જેમ લટોમાં સાઝ થાય છે તેમ જીવાતમાંએ પણ ધર્મધ્યાન, શુક્લ ધ્યાન ધ્યાવી તપશ્ચર્યા કરી કૈવલ્ય અવરસ્થા પ્રાપ્ત કરે છે ત્યારેજ તે આ સૃષ્ટિમાંથી છેવટની સુક્ષ્મા મેદબે છે પછી તેમને જન્મ જરા મરણ આદિ કાઠપણ જાતના અંધનો આ જન્મના (સંસારના) હોતા નથી. માયાવી જગતની રચના કરીએ એ કર્મ સૃષ્ટિનું પરિણ્યામ છે પરન્તુ જ્યાં કર્મનો સર્વથા અભાવ હોય ત્યાં વંધ્યાપુત્ર એડે સૃષ્ટિનો કર્તા પરમાત્મા કેવી રીતે કરી શકાય ?

પ્રક્રિય ૫ મો—અન્ય ધર્મવાળાઓ તમારા ધર્મનો સ્વીકાર કરી શકે કે નહિ ?

જવાબ્દ—જેઓ અમારા સિદ્ધાંતેને માન આપતા હોય અને જેઓને અંગીકાર કરવાની ધર્મણ હોય તે સર્વ અંગીકાર કરી શકે છે અને નૈની થધ શકે છે; તે વિશ્વ વ્યાપક ધર્મ (વિશ્વ ધર્મ) છે, હરીબળ મંદ્યા નામના એક મંદ્યીમાર હતા પરન્તુ તેના ઉદ્દેશ્યે નૈન ધર્મ આવવાથી તેમણે નૈન ધર્મની દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી.

અમારી આ સંસ્થાના ઉદ્ઘારક જેમને આપ આપણી સામે ફોટોમાં જુઓ છો. તે સહગત ચોગ નીષ શ્રીમાન શુદ્ધિસાગરસુરિ પણ સંસારી અવરસ્થામાં પારીદાર કોમના હતા જ્તાં અમારા ધર્મની નૈની દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી. અમારી ધર્મ કાઈ પણ પાળી શકે તેમ છુટ છે. તેમ નૈનોમાં સુક્ષ્મિનો માર્ગ રજીષ્ટર પણ નથી ચાહે તો શ્વેતાંમ્બર હોય,

वर्तमान समाचार.

१८३

दीगम्बर हेय, अथवा डोध पंच अन्य लीगी हेय परन्तु ज्ञेयो समसावने धारणु करनारा छे अष्टकर्भनो नारा करनारा तेओ अगवान थध शडे छे अखुं ज्ञैन सिद्धांत प्रतिपादन करे छे.

ज्ञेनोनो स्यादाद सिद्धांत अवो छे के ते सिद्धांतनुं दरेक धर्म वाणो यथार्थ प्रतिपादन करतो अत्यारे ने परस्पर धर्मना अगे अवडा या क्लेशातुं आग्नु निर्मूलन थध शडे तेवुं छे.

उपसंहारमां तेओ साहेये जाण्यायुं के तमारा धर्मनी धर्मी विशाळता छे अते सिद्धांतेतुं रहस्य पंच उच्च्यादीतुं छे ते हुं जाणु हुं भने ते भाटे मान छे. आ प्रकारे डेटलीक वातयीत थध हत्ती ज्ञेनो दुङ्क उद्देश आ स्थगे कर्यो छे.

श्री यशोविजय ज्ञैन गुरुकुण
पालीताष्टा

{ शक्करलाल डाक्याभाष्ठ—सुपरी-टेन्डे-ट.
कस्तुरयंह हेमचंद्र हेसाध—धार्मिक-अ.

वर्तमान समाचार.

भीजपुरमां श्री पार्थ्यनाथ प्रभुनी प्रतिष्ठा महोत्सव तथा ह. भ.
ज्ञैन मांतिक परिषद् ज्ञैन स्वयंसेवक परिषद् तथा

भृहिला परिषद.

धर्षा वर्षती दक्षीण महाराष्ट्र देशमां अनेक स्थगे विहार अने चार्तुमास करी, ज्ञैन अने लैतेर त्यांनी अनने विविध उपहेदारा मुनिराज्यश्री राजविजयल महाराज अनेक उपकार करी रवा छे हालमां भीजपुर (धतिहास प्राचीन) शहेरमां पधारता, त्यांना श्री संघना अति आग्रही नवा तैयार थेवा जिनालयमां प्रतिष्ठा साथे संमेलनोना महाराष्ट्रीय भांगलिक प्रसंगे होवाथी विराजमान थया छे.

१ प्रथम आ भासनी भडा शुद.. १-२-३ त्रिष्ठु हिवस सुधी आ शहेरमां परिषदो नीचे प्रभाषे थधःहत्ती.

गत भडा शु. १-२-३ त्रिष्ठु हिवस सुधी भीजपुर (दक्षीण महाराष्ट्र) मां शेहर्द हालमां आ डोन्सकरन्सनी पांचमी थेडे भणी. संमेलननुं अध्यक्षपद मुनि महाराज श्री राजविजयल महाराज श्री ने अपायुं. स्वागताध्यक्षनुं भान शेह सुनीलाल पत्रालालने अपायुं. अन्तेना लालण्हु भडाराष्ट्राय ज्ञैन समाजना कारकोहि, पुतीत पातन श्री शत्रुंजय आहितीयोनी अवदशाना अथान, ज्ञेनोनी धरती जती संभ्या, संध रयना अने संगठन, दानक्षेत्रोना जडी भार्ग तथा

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધાર્મિક અને વ્યવહારિક ડેળવણીના ચાદર્શી અને લાવનાના સુયોગ્ય વિવેચનોથી રોલતા હતા. લમ્બાડિક કુરેઠીએ. અંધમણી અને અને અજાનતાના બંધોગમાં આપણો. સમાજ ડેવી કરેણું જનક ઈથતિ ભોગવી રહ્યો છે તેનો આણો ખ્યાલ પણ ભાગણુમાંથી તરી આવતો હતો.

નણે દિવસના કાર્યક્રમ વિવિધ વિવેચનો અને નિર્ણયોગમાં રોકયો હતો. ૨. પોપટલાલ રામયંદ શાહ, ૨. શિરળ દેવશી, યતિ શ્રી હિરાચંદ, શેહ ચતુરબાધ પીતામ્બરદાસ આહિએ શ્રી શનુંજ્ય પ્રકરણું, સામાજિક બંધનો, જૈન ધર્મની વિશાળતા, ધાર્મિક શિક્ષણ પ્રચાર અહિંસાનો આદર્શ-આદિ પ્રકિર્ણિ વિષયો ઉપર વિવિધ દર્શિ ખિન્-દુએ પ્રકાશ પાડ્યો હતો. છેક્ષા દિવસે કેટલાક જૈનેતરોને જૈનધર્મની દીક્ષા આપવામાં આવી હતી. આ ગ્રસંગ આનંદ અને ઉત્સાહય હતો.

ડાન્ફરરન્સ નિર્ણય જોતાં ડરાવોની લાંઘી હારમાળા ઘડવામાં આવી નથી છતાં દરેકને વ્યવહાર સ્વરૂપ આપવા માટે જરૂરી પ્રયાસની નુંનતા ભાસતી હતી. પ્રથમ શનુંજ્યનો ડરાવ લેવામાં આવતાં અમાનુષી મુંડકા વેરાને વખોડી કાઢી આ પ્રશ્નને આગે ના. વાયસરોય ઉપર જે અપીક કરવામાં આવી છે તેનો સંતોષકારક નીકાલ લાવવા વિનંતી કરવામાં આવી (૨) મહારાષ્ટ્રીએ શુજરાતી ભાગવામાં વ્યવહાર રાખવાનો, (૩) ધાર્મિક શિક્ષણમાં સુધારો કરી તેનો પ્રચાર કરવાનો, (૪) સાંગળીની જૈતામ્બર જૈન એર્ગિંગના રીપેર્ટની મળુંરીનો (૫) આહુબ્લી ક્ષેત્રની વ્યવસ્થાનો (૬) જર્મન આવિકા સુલાદા હેવી (મીસ ક્રાઉને) તથા લક્ષ્મણ રધુનાથ ભીડે જૈન ધર્મનો અભ્યાસ કરી તેનો પ્રચાર કરવા પરિશ્રમ સેવી રહ્યા છે તેમને અભિનંદનનો. (૭) જૈન ધર્મના પ્રત્યેક સંપ્રદાયોગમાં સંપ્રકરવાનો (૮) ભાગલય, વૃદ્ધવિવાહ આદિ કુરેઠીએ નાણુદ કરવાનો (૯) જૈનપગ (ભાવનગર) ની સીલિકર જયુદીલી માટે સહાનુભૂતિ દર્શાવી અભિનંદન આપતો (૧૦) મહેસૂર, ડેલ્હાપુર, સાંગળી અને ઇલટણુના નરેશોએ અહિંસા તત્ત્વના પ્રચારાર્થે આપેલ મદદ અદ્વિતીય અભિનંદનનો એમ દસ ડરાવો થયા. આ ડરાવોને વ્યવહાર સ્વરૂપ આપી પૂર્વની સંસ્કૃતિને મહારાષ્ટ્ર સચેત કરે એમ પ્રચારીશું.

મહિના પરિષદ.

મહારાષ્ટ્રીય પરિષદની માફિક જૈન મહિના પરિષદનું પાંચમું અધિવેશન “શેકડ હોલ” માં જ તા. ૨૫ મીન્દે ભારામતીવાળા ગા. સ્વ. ભીખાબાધ ધરમયંદ દેવચંના અધ્યક્ષપણ્ણા નીચે મલ્લું હતું. સ્વાગતાધ્યક્ષ સૌ. સોનુભાઈ હિરાચંદ તથા પ્રમુખના ભાપણું, શ્રી સમાજ આધુનિક અવદાનના બ્યાન, ડેળવણીનો આદર્શ અને શ્રી સમાજની ઉત્તીતના માર્ગો ઉપર સારો પ્રકાશ પડ્યો. આથીંક દીનતા અને વ્યવહારિક અસંખ્ય દ્વારા વચ્ચે વિધવાએ ડેવું અસંખ્ય જીવન ગુલરે છે તેનો ખ્યાલ પણ ભાગણુમાં હતો. અન્યવક્તાઓના વિવેચનો પણ અસરકારક હતા. યાત્રા ત્યાગ, શ્રી સમાજની ઉત્તીત માટે વ્યવહારિક તથા ધાર્મિક ડેળવણીના પ્રચારની અગત્યતા, ભાગલયનાં રીવાજે નાણુદ કરવાની, જર્મન આવિકા મીસ ફૈઝેને અભિનંદન આપતાં તથા સમાજ ઉત્તીતનો એમ આઠ ડરાવ થયા. શિવાજીભાઈ. પોપટલાલભાઈ અહિના પ્રાસંગીક વિવેચનો અસરકારક નીવકયા હતા.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૮૫

સ્વયંસેવક કોન્ફરન્સ.

શ્રીહલિખિ મહારાજ્ઞ જૈન સ્વયંસેવક પરિપદ્ધતું બીજું અધિવેશન પણ સાથેસાથ તા. ૨૪ મીંચે 'શેઝર્ડ હોલ' માંજ મલબું હતું. પ્રારંભમાં સ્વાગતાધ્યક્ષ રોડ હીરાચંદ કુષેરચંદ સૌનો સત્કાર કરી સ્વર્ય સેવાના આદર્શની આધી ઇપરેણા રજુ કરી. પ્રમુખસ્થાનેથી રા. શિવળ દેવસીંહ આપેન માટે આલાર માની સ્વયંસેવાની વ્યાખ્યા કરતાં જખુલ્યું કે:- સેવક થવામાં જીવનની જે જનશોષ છે તે અન્ય કાર્યોમાં અનતી નથી. સ્વામિ તરીક નહિ પરંતુ સેવક તરીક જ સત્ય સેવા બજાવી શકાય. સેવાના માર્ગો કંટકથી લર્પુર હોય છે. સેવા ધર્મ સ્ત્રીકાર્યો પણ સેવક પોતાના મરી પરનાજ થયું જોઈએ. કાયાના જતન સેવકને ન પાલવે. ક્ષમા નભતા, સરળતા અને સરલતા વિના સેવા ન બજાવી શકાય. સેવા ધર્મના એ મુખ્ય ગુણો છે સેવામાં હમેશાં ભોગ રહેલો છે.

પુના, નિપાણી, સાંગલી, જુન્નેર. હુખલી આદિ ગામોભાઈ ખુવડોએ સારી હાજરી આપી અધિવેશનને સહૃદી કરવા સારે ભાગ લીધો, ડરાવોના સમર્થનમાં ઓલાતાં જુદા જુદા વક્તાએ એ પણ સારા વિવેચનો કર્યો હતા.

દરાવો કરવા કરતાં સંકિય કાર્ય કરવા તરફ ખાસ લક્ષ રાખવામાં આવ્યું હોવાથી ભાત્ર ચાર નિર્ણયો કરવામાં આવ્યા. (૧) એક ધાર્મિક ડેસ ગણીને ના. વાયસરોય શનુંભ્યની અપી-લનો સત્વર આશા જનક હેસલો. આપે તે બાયત વિનંતી કરતો (૨) મહાષ્ટ્રના શક્ય સ્થળોએ સ્વયંસેવક મંડળોની સ્થાપના કરવાનો. (૩) શીરકાલેદ રાખ્યા સિવાય સર્વ સંપ્રદાય એકજ સુરથી શાસન સેવા કરે તેવી વિનંતી કરતો અને (૪) મીસ ડૈઝ, રોડ ચતુરલાઘ રા. લિડે, સેવા સમિતી આદિને અભિનંદન આપતો. ઉપસંહાર કરતાં દરાવો એ ભાત્ર શબ્દ ચિત્રોજ નહિ પરંતુ સંકિય વસ્તુ માની મહારાજ્ઞમાં આવતા અધિવેશન દરમિયાન જરૂરી ક્ષેત્રોએ સ્વયં-સેવક મંડળો સ્થપાય અને ત્રણે ક્રીકાએ સંપથી સંગીન રીતે જોડાય એમ જોવા સૌને વિનવવામાં આવેલ.

ત્યારથાદ ; મહા શુદ્ધ પને શુકરવારે નવા બંધાવેલા જિનાલયમાં સુનિરાજ શ્રી રાજ-વિજયણુ મહારાજના અધ્યક્ષપણ્યા નીચે અને મુશ્યારક હસ્તે પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી. અણૂછ મહો-ત્સવ, સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરે અપૂર્વ મહોત્સવ થયા હતા. ગુજરાત-કાડીયાવાડ, મહારાજ્ઞ વગેરે-માંથી આ પ્રસંગે ધર્માન્નૈન બંધુ તથા બહેનોએ હાજરી આપી હતી અને એ રીતે મહોત્સવો પરિપૂર્ણ થયા હતા.

મુલાકાત.

હેઠળ—જમની યુનીવરસીટીના વિદ્યાન અધ્યાપક ડેંટ સુઅર્થિંગ તા. ૧૫-૧-૨૮ પોશ વદી ૮ ના રોજ આ સભાના આમંત્રણુથી આ સભાની વીજીટ કરવા આવ્યા હતા. ડેટલાક સભાસદો અને અન્ય ગુરુસ્થોની પણ હાજરી હતી. સભાની લાધખેરી તથા વ્યવસ્થા, સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું, હસ્તકારીપ્રેત પ્રણો વગેરે જોઈ ધર્માન્ન ખુશી થયા હતા. ગ્રાન્ચીન સાહિત્ય પ્રગત કરવા માટે સભાને ધન્યવાદ આપ્યો હતો. ડેટલાક ગ્રાન્ચી સભા તરફી બેટ આપવામાં આવ્યા હતા.

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જર્મન વિહૃષી-મીસ કાઉઝ-શ્રીમતી સુલદ્રાદેવી.

જૈન શાસ્ત્રો અને તેના તત્ત્વ શાનનો અનુભવ મેળવા, તથા અની શકે તેટલો વૈરાગ્ય માગ ગૃહણું કરવા હિંદુસ્તાનમાં થેડા સમયથી આની વસેલાં જર્મન વિહૃષી મીસ કાઉઝ ચુંઝરાન કારીયાવાડાના પ્રવાસે નીકળ્યા છે, તેમના તે પ્રવાસ વર્ષનો વાંચતા તેમની ધર્મ-જિજ્ઞાસા અને શાસન ઇચ્છાનો પરિયત વાચક મળો ગવેલ હશે. તેઓ શ્રીમંતના પુત્રી અને લીપિક્રીડ (જર્મની) યુનીવર્સિટીના સંસ્કૃતના અધ્યાપિકા છે. દ્વા વર્ષથી નૈનૈ ધર્મના રહસ્ય સમજવા તેઓ અનેક પ્રથનો કરે છે. શિવપુરીમાં આવ્યા પણી અને શ્રીમાન વિજયનદસ્સી મહારાજ તથા પંન્યાસળ શ્રી વિદ્યાવિજયલ મહારાજના સેવામાં રહી તેઓએ સાદાઈ સરળતા, અને આઈ વત અંગીકાર કરી આવિકાવત કેટલેક અંશે ગૃહણું કર્યું છે તેમનું ત્યાગજીવન ધર્મપ્રેમ અને સાદાઈ દરેકને ચકિત કરે છે. હાલમાં તેઓ લાબનગરમાં પદ્ધાર્યો છે ખીજુ સંસ્થાની નેમ આ સભાના આમંત્રણથી તેઓશ્રી તા. ૧-૨-૧૯૮૮ ના રોજ આ સભામાં મહેરખાન સુન્નાવાળા સાહેબ (માણસ્ટ્રેટ સાહેબ) કે નૈઓશ્રી ડાઈપણું ધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન જાણવાના જિજ્ઞાસુ અને નૈન દર્શનને ઉદ્ઘરતાથી નિરિક્ષણ કરનાર પણ સાથે પથાર્યો હતા. સભાસદો ઉપર આ શહેરના નગરશેડ પ્રભુદાસલાઈ બગવાનદાસ અને અન્ય નૈન સંલાનીત ગૃહસ્થોની પણ તે વખતે હાજરી હતી. સભાની લાઈષેરી સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું, હરતલીખીત પ્રતો, સભાએ પ્રગટ કરેલે નિવિધ સાહિત્યના સંસ્કૃત પ્રાકૃત ચુંઝરાતી શુમારે હોઢ્યો અથે વગેરેનું મનનપૂર્વક નિરિક્ષણ પોણ્યા એ કલાકની હાજરીથી કર્યું હતું. બ્યબસ્થા, સાહિત્ય સેવા, લાઈષેરીની ચોજના, હાનલાંડર જેતાં અધૂર્વ આનંદ તેઓશ્રીને થયો હતો અને સભાને તેમના દરેક કર્યો માટે ધન્યવાદ આપ્યો હતો. સભાએ છેટને તેઓશ્રી તથા આવેલા ગૃહસ્થોનો સલદાર કર્યો હતો. કેટલાક અથે પ્રથમ બેટે આપવામાં આવેલ છે. હજુ અને રહેવાના હોવાથી જાહેર ભાષણો વગેરે પણું આપવાની હીલયાલ શરૂ છે કે ને માનને માટે તેઓશ્રી ખરેખર લાયક છે.

આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળનો દ્વિતીય વાર્ષિક ઉત્સવ.

ચુંઝરાનવાદા (પંજાય) માં આવેલ આ ગુરુકુળનો દ્વ. વા. ઉત્સવ ગતું તા. ૨૭-૧૨-૨૦૧૦ મીએ સમાધિ મંદિરમાં ઉજવાયો. પ્રથમ દ્વિસે આચાર્ય શ્રી વિજયવહ્લાસૂરિણુનો સહેલ વંચાયા બાદ, બાયુશ્રી દ્યાત્રયંદ્જાએ પ્રમુખ સ્થાનેથી ચુંઝરણનો ઉત્પત્તિ ધ્યતિહાસ, તેનો આદર્શ અને આચાર્ય શ્રીની લાબના ઉપર ભાષણ કર્યું. બાદ પં. રામનારાયણનું ‘શિક્ષા’ વિષય ઉપર ભાષણ થયા પણી કાર્ય સમાપ્ત થયું. બીજા દ્વિસે ચુંઝરણનો રિપોર્ટ છિસાય અને અંધારણું રજુ થતાં મંજુર કરવામાં આવ્યું. બાદ ચુંઝરણના મકાન માટે પંજાય સંધ્ય જેટલા રૂપીઆ આપે તેટલાં રૂપીઆ આપવા માટે વચ્ચન આપતો એક ગૃહસ્થનો આવેલ પત્ર સહેલે વાંચવામાં આવ્યો. તેનું નામ અભ્રગટ રાખવાની સુચના હોવાથી ચુંઝરણના આવેલ નીને; દ્વિસે પંજાય સંધ્યના પ્રાતાનધિત્વ માટે ચર્ચા થઈ, ૧૯૮૮ તું બેટે મંજુર કરવામાં આવતા ૬૦ વિદ્યાર્થીઓને રાખવાનો નિર્ણય થયો. ઐકમાં સધગો સમય પ્રતિનિષ્ઠિતની ચર્ચામાંજ ગયો હતો.

वत. मान समाचारे.

१८७

चांथे हिसे आर्या श्री विजयवक्षभस्तुरिनो सहानुभूतिनो पत्र-संहेश वाचायो यु-
कुणा भान माटे इंड शह अर्थुः बाद व्यवस्थापक युकुणनो परिचय आपता नियामके
जणाव्युः के “ आ युकुणमां भान नैनो ज नहि परंतु लैतेरैने पणु स्थान अपाय छे.
अने ते पंजाबनी ज नहि पणु अभीव छिह्नना छे. व्यवहारिक, धार्मिक, उद्घोगिक, शारि-
रीक अने खीज जड़ी विषयेनुँ अहीं शिक्षणु आपवामां आवे छे. दुँक समयमां नैन
समाजनां ए विद्यापीठ अनी रहे अवी अमारी उमद छे.” बाद भेषमानोनो आलार भानी
भेषत्सव पूर्णु करवामां आव्यो होतो. आ प्रसंगे युकुणने लगभग रु ४००० तुं परसु-
रणु दान भए हुँ.

अभिवंहन.

शेष श्री पुनमचंह करमचंह केटावाणी उदार सभावतो अने धार्मिक कार्योदी
नैनप्रज्ञ जाणुती छे. नैन समाज जाणुने वधु खुशी थरो डे, नाठ सरकारे शेषीने
रावभादुररो छल्काप आपी नैन समाजना एक उदार अने प्रतिष्ठित पुरुषनी योग्य कहर
करी छे. नामदार गायकवाड सरकारे तो केटला वर्षीयी तेमने रावभादुरना नामथी निवाज्या
होता. सभावती कर्तव्यप्रेमी गृहस्थनी कहर नाठ सरकारे करी ते भाटे अमो पणु शेष
केटावाणी भुआरक आपी आपी छीये अने आथी अधिक पद्धति भेषववा भाग्यशाणी
थायो तेम अमे छक्छीये छीयो.

यात्रा अने प्रभुभक्तिनो लाभ.

राधनपुरनी नैन मंडणी दर वर्षे नातालना द्विसोमां मंडणीना सब्यो (सुंदर
तेमज राधनपुरना) लक्षितसना साधने साथे तेमज सुरतना धर्मप्रेमी मोहनलालभाई,
गवैया प्राणसुखभाई, भण्डुवालभाई विग्रेरे साथे यात्राना रथ्यो जाँ प्रभुभक्ति करी अपूर्व
आनंद भेग्ने छे. नाताल के तेवा तहेवारैना द्विसोनो आवो सद्गुप्तेयोग डाई पणु हेशना
बंधुओने करवा लेवो छे. आवा लक्षिता प्रसंग भेषववा शेष ज्यनतलाल प्रतापशीतो
प्रयास तुतिपान छे. गध नातालमां उपरनी मंडणो श्री शंखेश्वरल मुकुम होतो जेमां
पं-न्यासल महाराज श्री लक्षितविजयल महाराज सभीनामा आहि पद्धारेव हेवाथी वडु
आनंद थवा साथे भेष्यरो सिवाय यात्रिकानी लगभग असोनी संभ्या होती. प्रभुभक्ति
साथे व्याख्यानोनो पणु लाभ अने पूजन लक्षितमां रस लेनार हेनार मोहनलालभाई तथा
प्राणसुखभाईथी वडु आनंद थयो होतो. आवता वर्षीती नातालमां आ मंडणीये श्री
लक्षेश्वर (कुछ) जवानो विचार राखेद छे.

सुन्धारोः——गतांक भागशर भासना अंडमां (श्री तीर्थंकर चरित्रवाणा लेखमां)
पा. ११७मां छेली लीटीमां “ लगवान कहाय शयन करता ” तेने अद्ये “ अडाअडा केवल
लहा ” आवो पाठ हेवाथी शयनने वात संलवती नथी एम समजवुँ.

पा. ११८ मां प्रथम लीटीमां डाईवार रात्रे उडीने अहार जधने सुहृत् सुधी
चंकमणु करता होता.” आम जणावेव छे ते पणु युक्ता नथी. उपर प्रभाष्ये शांतमूर्ति
आभान हंसविजयल महाराजल जणावे छे.

सालार स्वीकार अने ग्रंथावलोकन.

श्री समेतशिखर तीर्थ चिवायदी प्रकटकर्ता नथमल यंडालीया द्वाये-
आईर ६४ लोअर चितपुर रोड कलकत्ता किंमत रु. २-०-०.

उपरोक्त अंथ तेना प्रकटकर्ता महाशय तरक्ष्या अमोने बेट मल्लो छे. श्री समेत-
शिखरल्ल तीर्थनी यात्रा करनारा यात्रिकाने आ अंथ एक बोगीया समान छे, के डाइने
पूछ्या सिवाय सुगमतार्थी दर्शनना स्थलेनी माहिती भेण्यी शके छे. आ अंथमां आ
पहाड उपर दर्शनीय ३३) तेवीश होटायो-प्रथम श्री पार्श्वनाथ स्वामीना मंदिर अने तमाम
पाहुडायो अने तेना असल लेखो साथे आपेक्ष छे, जे कास कठिन लेवा छतां प्रकटकर्ता अंधु
नथमलल्ले अति परिश्रममधी तैयार इरेक्ह छेवाथी आ तीर्थ संबंधी डेटलीक आवश्यकता
ज्ञैन समाज माटे पुरी पाडी छे. छेवटे “सतरीसयदाण्डु” अंथमांयी योनीरा तीर्थकर
भगवानना पंचकल्याणुको मातपिता-जन्मभूमि जोन, वगेरे उपयोगी हडीकतनु ग्रीष्मणु पशु
छेवटे आपी आ अंथनी उपयोगीतामां वधारो कर्यो छे. आ अंथ खास अरीत्वा ज्ञेवो छे
अने ज्ञे के प्रकटकर्तार्ये आ माटे धर्षणे परिश्रम लीघेलो छे छतां तेनी किंमत योगी राखी
होत तो वधारे भनुण्यो लाल लध शक्त ते भाटे अमो तेमने नभ सुन्ना करीये छिये.

१ प्रभाणुभोमांसा २ सलाल्य तत्वार्थाविगमसूत्राणि चित्रसङ्गितानी
३ स्थाद्वाद भंजरी ४ स्थाद्वाद रत्नाकर प्रथम द्वितीय अने तृतीय लाग आ छ
अथा श्री आर्हतमत प्रलाकर कार्यलिय-पुना तरक्ष्या अमोने बेट मलेक छे. प्राचीन
साहित्य प्रकाशनना युगमां ज्ञैन प्राचीन श्री पूर्वीयार्थेकृत न्याय अने तत्त्वानना यात्रा
उपयोगी अथा प्रकट करवा माटे उपरोक्त संस्था अने तेना संचालक उत्पादक शेड
मोतीलाल लालाण्डुने अमो धन्यवाद आपीये धीये. हरेक अथा मूण, टीका, ग्रीष्मणु
साथे प्रगट करवामां आवेद छे. तेमज ते भाँडेवा सुन्नोनी हरेक अंथेना आधमां सुचिपत्र
वांची अभ्यासीयोने अति सरलता करी आपी छे.

धीने अंथ तत्वार्थाविगमसूत्र लाल्यसङ्गित प्रकट थयेक छतां डेटलीक विषयो ज्ञेवा
के आड कर्मी, काण चड, समवसरण्य, भेदभर्त, चौहाराजसेइ, गौतम स्वामी श्री महावीर-
प्रक्षु वगेरे वर्ष्युन ज्यां ज्यां आ अथेमां आवेद छे त्यां त्यां चित्रो आपी ऊजासुयोनी
अभिलाषानी तृप्ति करी छे. के ज्ञेनाथी शीघ्रनारने पशु और सरलता थध घड तेवुं छे
एकंदर रीते आ छ अथा सारा कागजा उपर, सुंदर शाळ्यी टाइपमां शुद्ध रीते छपाव-
वामां आवेद छे. किंमत रु. १), रु. २, रु. २), रु. २॥, रु. २) रु. २) जे राजेक छे. ते
योग्य छे. अभ्यासीयोने माटे ज्ञान लालार अने लाल्यस्त्रीमां खास संग्रह करवा लायक छे.

ज्ञैन छण्डीयो (रंगीन)

श्री पावापुरी तीर्थ, श्री ऊनदत्त स्तुरि महाराज, छलेश्यातुं स्वरूप अनु भुविन्दु
दृष्टांतनुं स्वरूप. आ यार छमीयो उच्चा आर्ट पेपर उपर विविध रंगयी न्यायार करायी
श्रीयुत नथमल यंडालीया होटायाइरे प्रकट करेक छे. तेमां पुरवामां आवेद विविध
रंगी पशु ज्यां लेइध्ये तेवा छे. नीये ते हरेक छण्डीयोना नाम अने दुँडी समज आप-
वामां आवे छे. गृह अने लाल्यस्त्रीना शखुगार रूप आ चित्रो छे. किंमत हरेकी यार
आना योग्य छे. मणवातुं देकाण्डु—प्रकाशक ६४ लोअर चितपुर रोड कलकत्ता.

अमादृ ज्ञानोद्धार खातुं.

नीचेना यथो छपाय छे.

१ श्री प्रसावक चरित्र (लापांतर)	४ श्री चंद्रप्रभु चरित्र (लापांतर)
२ श्री विमलनाथ चरित्र „	५ श्री भृषीवीर चरित्र „
३ येन्द्र स्तुति (संस्कृत)	६ श्री बसुदेव दीड़ि प्राकृत
७ विलासवईकहा अपञ्चश छाया साये.	

उपरना अथो धर्णाज्ञ प्राचीन पूर्वार्थकृत होइ, कथाओ धर्णाज्ञ सुंदर रसीक, आववाही अने अंतर्गत विविध उपहेशक कथाओ संहित छे. महान् पुरोगता आवा सुंदर, सत्य चरित्रो वांची विचारी आत्मकल्याण साधनानी आ सुंदर तक के सजाना वाहिए मेघर थध तेवा गथो भेट भेगानी लेवा चूकनानु नथी.

आ मासिकना सुज्ञ आहुकोने वधारानी भेटनी युक.

आगमानुसार सुहुपति निर्णय—नाभानी युक उपाध्यायल महाराजश्री सुभति-सागरश्च शिष्य पं० श्री भण्डिसागरश्च महाराजना तरक्षी, अमारा आ मासिकना मानवंता तमाम आहुकोने भेट आपवा अमोने मलेली छे. धारा प्रमाणे भेटनी युक ने अपाय छे ते उपरांत आ वधारानी भेट आत्मानं प्रभाशना अःहुकोने भेट आपवानी छे, जेथी दैरेक आहुक महाशये गेठनी एक आनानी दीक्षाट भोक्तवी आ युक भंगावी लेवा नम्र सुचना छे. उपरोक्ता सुनि महाराजांश्चोनो ते भाटे उपकार मानवामां आवे छे.

आहु कुंवरश्च भीमाभाईनो स्वर्गवास.

आहु कुंवरश्च गया भासनी शुद्ध ना रोज लांबा हिसनी भिमारी भोगवी स्वर्गवास पाभ्या छे. योतातो धर्यो सारी रीत भीवयी लाल लेवानो वर्खत आवता पडेवा काळना सुखमां जपडाई गया छे. तेहो स्वभावे सरव, भायाणु अने लागणीवाणा मनुष्य हता. आ सभा उपर उपर ग्रेम धरावता हता. आ सभाना तेहो सभासद हता. जेथी अमो अमारी हिक्कीरी लहेर झरीये छीये. तेमना पवित्र आत्माने शांति प्राप्त थाओ. एम प्राथंना करीये छीये.

आहु नागश्च वनमाणीहासनो स्वर्गवास.

उक्त अंडु चालता भासनी शुद्ध ८ ना रोज दुँक वर्खतनी भिमारी भोगवी शुभारे साड वर्षनी वये पंचतन पाभ्या छे. आहु नागश्च निखालस छह्यना भायाणु सरण अने शांत स्वभावना हता. आ सभा उपर पूर्ण ग्रेम धरावता हता जेथी एक भायाणु स्त्रियासहनी ज्याट पडी छे तेमना पवित्र आत्माने शांति प्राप्त थाओ. तेम धर्याये छीये.

ખરોધર્મ તથા ખરોમાર્ગ.

હે માણુસ ! તું નીતિ અને સહશૃંગ છોડી કાળાં કર્તૃક કરતો હોદશ, તારા ભાઈખંધોનું માહું ઈચ્છી તેઓની ગરદન કાપવા ઈચ્છતો હોદશ, હહાડામાં નવસો નવાણું વખત બુહું યોકતો હોદશ, યોટા સમ ખાતો હોદશ, તું દુરાચરણ અને વ્યલિયાર આચરતો હોદશ, તો એવો કયો ધર્મ છે, એવો કયો માર્ગ છે, કે જે તારા સર્વ પાપોનો નાશ કરે ? એવો કયો ધર્મ અને માર્ગ છે કે જે તારાં આવાં સધળાં કર્તૃક છતાં તને સ્વર્ગ આપે. માણુસ ! તું આત્મીયી જાણું કે, હુનીયામાં એવા કોઈજ ધર્મ કે એવો કોઈ માર્ગ છે નહિ. જે એવો ધર્મ હોત તો સર્વે તેમાં ભરાઈ જત અને આપણી હુનીયામાં અનીતિ અને દુરાચરણનો મોટો ફેલાવો થાત.

પણ જે તું નિષ્ઠ તારા તારણુહારનો ઉપકાર માની તેની પ્રાર્થના કરતો હોદશ, તું તારા ભાઈખંધોને તથા મનુષ્ય જલતિને ચહાતો હોદશ, ગરીબોને તારી શક્તિ પ્રમાણે મહદ કરતો હોદશ, તારું અંતઃકરણ ચોખું ને નિર્મણ રાખતા હોદશ, તું નભ્રતા અને હ્યા હેખાડતા હોદશ, અને આ હુનીયામાં ઉપયોગી થવાને તારાથી બને તેટોલી મહેનત કરતો હોદશ, તો એવો કયો ધર્મ છે કે, જે તને તારી આ બધી ભવાદુનો બદલો નહિ આપે ? એવો કયો ધર્મ છે કે, ઈશ્વર તારી ઉપર આથી ઝુશી નહિ થશે.

માણુસ તું બુદ્ધિવાન પ્રાણી છે. આટલા યોડા વિચાર તારી આત્મી કરશે, કે નીતિ અને સહશૃંગ એજ ખરો માર્ગ છે. તું ગમે તે ધર્મમાં હોદશ પણ તારી સારીકે માડી કરણીનો બદલો. તને સારોકે માડો મજયા વગર રહેશે નહિ.

આ સારા વિચારથી માલમ પહશે કે એક ધર્મ છોડી બીજા ધર્મમાં જવાની જરૂર નથી. જે ધર્મમાં ઈશ્વરે જન્મ આપ્યો હોય તેજ ધર્મમાં રહીને, સહશૃંગથી ચાલી ઈશ્વરને ખુશ ઝીયો એટલ બસ છે. ઈશ્વરને આપણું ધર્મ સાથે કામ નથી, પણ આપણા કર્મ સાથે કામ છે.

(નીતિ-વચન)